

DE GELOOFSCRISIS OORZAKEN EN REMEDIES

Dictaten van JEZUS CHRISTUS
aan monseigneur Ottavio Michelini

DEEL I JE WEET DAT IK JE BEMIN

**VERTROUWELIJK VAN JEZUS
AAN ZIJN PRIESTERS EN GELOVIGEN**

5 mei 1975

1. - IK WIL ZE SPRINGLEVEND ZIEN

Mijn zoon, velen van mijn priesters treden Mij slechts bij voor weinig meer dan voor de vorm. Dat voldoet Mij niet.

Zoon, mijn priesters wil Ik werkdadig zien deelnemen aan Mijn verlossing. Mijn priesters wil Ik met Mij op Calvarië. Velen weigeren Mij in mijn smartelijke beklimming te volgen.

Ik wil dat mijn priesters in de Eucharistie met Mij bidden en werken. Sommigen geloven zelfs niet in mijn Tegenwoordigheid op het altaar. Anderen verwaarlozen Mij. Vergeten Mij. Nog anderen zijn als Judas en verraden Mij.

Mijn priesters wil Ik mijn Rijk in de zielen zien opbouwen en niet verwoesten !

Van mijn priesters wil Ik liefde, want van alle eeuwigheid bemin Ik hen eindeloos. De ziel van de liefde is het lijden. Men bemint in de mate dat men lijdt. Maar velen ontvluchten vandaag het lijden. Zij ontvluchten derhalve de liefde.

Zoon, Ik wil mijn priesters onderricht zien en verantwoordelijk en welbewust inzake hun rol in het mystieke Lichaam. Ik wil ze springlevend zien in het Leven. Ik wil ze sprankelend zien in genade, geloof en liefde en derhalve in het lijden.

Hoeveel verloren tijd, hoeveel niet volbrachte goede daden, hoeveel hinder en belemmering in mijn mystieke Lichaam ! Welk een verkwisting van het bovennatuurlijke... omdat zeer velen slechts ondersteund worden door een beetje geloof, hoop en liefde.

Mijn arme priesters dolen al tastend rond in de duisternis. Ik wil hun bekering, zoon. Verwonder je je dan dat Ik jou vraag voor hen een beetje te lijden en te bidden?

IK WIL DAT ZIJ ZICH VAN HUN ROEPING BEWUST ZIJN.

Vraag : Jezus, doe mij begrijpen wat Gij van ons, priesters, wil.

Antwoord : Ik heb het je al gezegd: Ik wil dat jullie je bewust worden van jullie roeping. Met een bijzondere uitverkiezing en liefde heb Ik jullie gekozen.

Ik wil mijn priesters bewust zien van hun delen in mijn Slachtoffering. Niet symbolisch maar daadwerkelijk. Dat brengt met zich mee dat hun en mijn lijden wordt verenigd en versmolten. Geen starre vormelijkheid maar wel de schitterende en verschrikkelijke werkelijkheid: de heilige Mis !

De priester moet één worden met Mij in de offerande van Mijzelf aan mijn Vader. Wat is de mis van een priester zonder die overtuiging en zonder die bewustwording ?

Bedenk mijn zoon welke waardigheid, grootheid en macht Ik aan mijn priesters gegeven heb. Het mogen en kunnen transsubstantieëren van brood en wijn in Mijzelf, in mijn Lichaam, in mijn Bloed, in geheel Mijzelf. In hun handen wordt iedere dag het wonder van mijn Menswording herhaald.

Ik heb ze tot bewaarders en verdelers aangesteld van de goddelijke vruchten van het mysterie van de verlossing. Ik heb ze de goddelijke macht verleend om de zonden van de mensen wel of niet te vergeven.. Zoals mijn voedstervader heb Ik ook hen aangesteld om op aarde over Mij te waken. Maar bij velen vind Ik een groot verschil tussen de liefde waarmee Sint Jozef over Mij waakte en hun nonchalance voor Mij in het Tabernakel !

Zoon, aan mijn priesters heb Ik de taak toevertrouwd om mijn Woord te verkondigen. Maar op welke manier wordt die belangrijke taak van de priesterlijke bediening ugeoefend ? Hiervan getuigt de afwezigheid van de vruchten die over 't algemeen de prediking vergezellen..

Aan mijn priesters is de taak toevertrouwd om te strijden tegen de duistere krachten van de hel. Maar wie bekreunt er zich om ? Duivels verdrijven ? Om dit te doen moet men ernaar streven om een heilig priester te zijn. Zoals er ook gebeden en verstervingen nodig zijn om de zieken te genezen.

Mijn zoon, Ik wil dat mijn priesters heilig zijn omdat zij moeten heiligen. Zij mogen niet steunen op menselijke middelen voor hun bediening zoals velen dit doen. Zij mogen hun vertrouwen niet stellen in schepselen, maar moeten vertrouwen op mijn barmhartig Hart en op het onbevlekt hart van mijn Moeder.

De priesters zijn mijn ware bedienaars. Zij zijn zich echter, op een klein aantal na, niet bewust van deze waardigheid. Zij zijn mijn afgezanten, waarvoor Ik borg sta bij de mensen, de gezinnen en de volkeren

ZIJ HOUDEN HET MET DE WERELD

De priesters delen werkelijk in mijn eeuwig Priesterschap. De priester is in het mystiek Lichaam een hoofdpersoon in grote feiten en bovennatuurlijke gebeurtenissen.

De priesters moeten hosties zijn die zich geven en zich slachtofferen voor het heil van hun broeders.

Het is een zware zonde als men meent zielen te redden met zijn eigen menselijke hulpbronnen van intelligentie en werkdadigheid. Elke uitwendige werkdadigheid van een priester, die niet gedragen wordt door het geloof, de liefde en het gebed is waardeloos en ijdel.

Het priesterschap is een dienstverlening. Wie dient verschilt van wie gediend wordt, hij wordt niet vereenzelvigd met wie gediend wordt. De priester moet zich onderscheiden van de aan hem toevertrouwde zielen, zoals de herder zich onderscheidt van zijn kudde.

Als de priesters de grootheid van hun waardigheid inzagen en de verheven en bovennatuurlijke macht waarmee zij bekleed zijn (zoals Franciscus van Assisi dit inzag) dan zouden zij voor zichzelf en voor hun confraters een groot en devoot respect koesteren.

Zoon, ongelukkig genoeg zoeken sommigen zichzelf, Mij vergeten ze. Vele anderen houden het met de wereld, ofschoon zij weten dat de wereld niet van God is maar van Satan.. Sommigen verraden Mij, anderen verwoesten mijn Rijk in de zielen door dwalingen en ketterijen te zaaien, nog anderen zijn gevoelloos doordat zij het levensap van de ziel missen : de liefde. Want de werkelijke ziel van de liefde is het lijden.

Derhalve moet je bidden en je opofferen en waarneembaar antwoorden op mijn uitnodigingen tot eerherstel, tot uitboeting en tot gebed opdat mijn priesters zich bekeren.

Ja, opdat zij zich bekeren en opdat ieder van hen zijn plaats mag innemen in het mystiek Lichaam " tot meerdere eer en roem van God en tot heil van de zielen ".

EEN WAARACHTIGE HERNIEUWING.

Vraag : Op mijn vraag wat Hij juist bedoelde als Hij zei : " Ik wil dat mijn priesters met Mij bidden en werken in de Eucharistie ", gaf Hij ten antwoord :

Antwoord : Wat heb Ik gedaan in het offer van het Kruis en wat doe Ik in het offer van de heilige Mis ?

Hoe heb Ik tot de Vader gebeden ? "Vader, als het mogelijk is, laat deze kelk aan Mij voorbij gaan, maar Uw Wil geschiede en niet de Mijne.

Vergeet niet, zoals velen dit vergeten, dat het offer van de heilige Mis de werkelijke vernieuwing is van het offer op het Kruis.

In het Kruisoffer is mijn gebed tot de Vader verenigd met de deemoedigheid van mijn wil, een totale deemoedigheid. In het Kruisoffer geschiedt de totale opoffering van Mijzelf in een

daad van eindeloze Liefde en eindeloos lijden. In het Kruisoffer heeft de slachtoffering van Mijzelf voor de zielen plaats.

De priester die één is met Mij, een één zijn dat Ik wil in deze offerande, deelt meer dan ooit in mijn Priesterschap. Hij is nooit zozeer priester dan wanneer hij dit Offer met Mij volbrengt.

VERKWISTING VAN HET BOVENNATUURLIJKE

Hoeveel heilige Missen worden niet beroofd van deze levengevende ziel, van deze intieme en vruchtbare éénwording.

De priester getuigt van zijn liefde tot God en van zijn liefde tot de naaste in de belangrijkste daad van zijn dag wanneer hij op verantwoorde manier, in vereniging met Mij, zichzelf verootmoedigt in de doelgerichte offerande van zijn wil aan de Vader en aanvaardt zich te slachtofferen voor de zielen waarvoor Ik Mijzelf zonder ophouden slachtoffer.

Kortom, in de heilige Mis, moet de priester zich werkelijk met Mij geven aan de Vader, om door de Vader aan de zielen te worden gegeven. Het is die daad die aan elke aktiviteit van de priester moet voorafgaan. Anders wordt zijn tijd en het bovennatuurlijke verkwist, dan worden al zijn aktiviteiten tot in de wortels onvruchtbaar gemaakt.

Zoon, als Ik je liet zien op welke wijze vele, zeer vele, heilige Missen gecelebreerd worden, je zou dodelijk verschrikken, er door sterven ...

Zoon, in die bekentenis herhaal Ik je : Ik wil dat mijn priesters bidden en werken zoals Ik bad en werkte, zoals Ik bid en werk. Slechts zo zullen zij voor zichzelf en voor hun broeders instrumenten worden van een ware geestelijke hernieuwing.

Hoeveel nutteloze aktiviteiten, mijn zoon, omdat zij hun natuurlijke ziel ontberen !

9 mei 1975

2. - WAT NOG ONTBREEKT AAN DE VERLOSSING WORDT VOLTOOID

Hier is de synthese van wat Hij tot mij heeft gezegd : " Uit de eigen zonden komen de tegenslagen voort".

In den beginne heeft de mensheid gezondigd in Adam en Eva. Daarna zijn de mensen blijven zondigen. Voor die zonden moest worden betaald en geboet, maar de mensheid was niet bij machte om haar schuld uit te boeten.

Het Woord wordt door het mysterie van de Incarnatie als mens geboren. Hij boet uit en voldoet voor de fout en voor de fouten van de mensheid. Zijn triomf is gegrondvest op het mysterie van het Kruis : " Als Ik boven de aarde zal zijn opgeheven zal Ik allen tot Mij trekken ".

Hij redt, boet uit, voldoet en koopt vrij door een oneindig groot lijden. Uit de beledigingen, het bespuwen, het geselen, ontspringt zijn overwinning ... Op die manier brengt Hij eer en roem aan de Vader en redt Hij de zielen, verzoent Hij de mensheid met de Godheid en zegeviert Hij over zijn vijanden, over zijn zichtbare maar ook en vooral over zijn voor ons onzichtbare vijanden : over Satan en zijn aanhangers.

Uit zijn zijde ontspringt het mysterie van de Kerk, zijn mystiek Lichaam waarvan Hij het Hoofd is. Het is een natuurwet dat het lijden van een orgaan weerspiegeld wordt door en zijn weerslag vindt in de andere organen van het lichaam. Aldus wordt de Verlossing, ingezet met de Menswording en volbracht op het Kruis, tot het eind der tijden voltooid en aangevuld door het lijden in al de leden van het mystiek Lichaam.

Onze menselijke daden zijn nooit enkel persoonlijke handelingen. Hun gevolgen, of ze nu goed zijn of slecht, zijn nooit enkel persoonlijke gevolgen. Maar zij oefenen hun positieve of negatieve invloed uit op het gehele mystieke Lichaam, waarvan iedereen lid is. Om die reden is de christen nooit zozeer christen dan wanneer hij lijdt, schuldig of onschuldig, veel of weinig. Zijn lijden wordt, zoals dat van Christus, het erfgoed van allen, ook al behoudt het zijn persoonlijke waarde.

Hoe meer de christen met zijn lijden de Christus nabij komt, des te meer hij bijdraagt in de aanvulling van het mysterie van de Verlossing in de Kerk. De Kerk zegeviert in het lijden, de vernedering en de vervolging, net zoals de Christus, uit wiens Zijde zij is ontsprongen.

DE GEESTELIJKE ONGERECHTIGHEDEN.

Het lijden niet verdragen is gebrek aan liefde tot God, is gebrek aan gerechtigheid en aan liefde tot de evennaaste en tot onze broeders die de goddelijke barmhartigheid het meest nodig hebben.

De sociale onrechtvaardigheden worden betreurd en terecht. Maar de geestelijke ongerechtigheden begaan ten nadele van zovele zielen die verloren gaan omdat men heeft geweigerd met Hem voor hun heil te lijden, worden helemaal niet betreurd.

Verschrikkelijke inbreuk op de christelijke fijngevoeligheid die de geweldige geloofskrisis aan het licht brengt en samen met die geloofskrisis de crisis van de hoop en van de barmhartige liefde voor de naaste.

Uit het feit dat men het lijden afwijst, blijkt het ontbreken van de gerechtigheid en van barmhartige liefde tot God en tot onze broeders, blijkt het tekort aan deze twee grote deugden die geheel het christelijke leven ondersteunen.

Zij die het lijden afwijzen lopen het ernstige gevaar te verkwijnen als twijgen en ranken die dor en nutteloos zijn, zelfs schadelijk zijn, enkel goed voor het vuur. Bij die christenen ontbreekt de visie op de grote waarde van de eeuwige goederen, op het eeuwige heil waarvoor wij werden geschapen en vrijgekocht.

Het feit dat het lijden wordt afgewezen is een uiterst ernstige kwaal van de materialistische maatschappij die ongelukkig genoeg, de mannelijke en vrouwelijke religieuzen, heeft verziekt.

In haar nasleep heeft die kwaal het ware en authentieke leven van geloof, hoop en liefde verstikt. Zij heeft de zielen blind gemaakt. Zij heeft het zout smakeloos gemaakt. Zij heeft vele lampen gedoofd, die licht hadden moeten verspreiden en die geen licht meer uitstralen.

15 juli 1975

3. -EEN VOLMAAKT ÉÉN

Vraag: Ik heb aan de Heer gevraagd het delen te mogen kennen van de allerheiligste Maagd in het mysterie van de Menswording.

Antwoord: Met grote goedheid heeft Hij mij als volgt geantwoord : Het delen van mijn Moeder in mijn Menswording is een groot en subliem mysterie.

Terwijl zij Mij het lichamelijk leven gaf en Mij voor en na mijn geboorte voedde en Mij opvoedde, gaf Ik haar, in een steeds grotere mate, mijn goddelijk Leven.

Om die reden ben Ik, voor wat de menselijke natuur betreft, als een deel van haar en is zij een deel van Mij voor wat de goddelijke Natuur betreft.

Goddelijke Natuur en menselijke natuur in Mij en in haar, versmelten zich op een unieke, bijzondere wijze, zodat al wat het mijne is ook het hare is en al wat het hare is ook het mijne is.

Hieruit blijkt klaar en duidelijk dat haar delen in het mysterie van mijn Menswording een volmaakt één zijn met zich meebrengt, zodat de gedachten, gevoelens, vreugden en smarten als het ware opborrelen uit één enkele bron.

Haar delen met mijn oneindig Lijden is zo mystrieus intens dat dit niet kan worden begrepen door het menselijke brein.

Om dezelfde reden wordt haar liefde, voor Mij die Eén en Drieën ben en haar liefde voor alle mensen, onbegrijpelijk voor het menselijke brein.

De grootheid van mijn Moeder in de beproeving en in de smart, haar grootheid in de glorie kunnen evenmin door het menselijke brein worden begrepen.

Zij leeft in Mij. Ik leef in haar. Zo is het nu. zo was het toen. Zo zal het altijd zijn.

25 juli 1975

4. -EEN UNIEK FEIT

Vraag: Heer, welk is het delen van Uw Moeder in het Eucharistisch mysterie ?

Antwoord: Het is hetzelfde delen als in het mysterie van de Menswording.

Haar deelhebben brengt een volmaakt één zijn met zich mee. Zij leeft van Mij. Ik leef van haar. Zij van mijn goddelijke Natuur. Ik leef van haar menselijke natuur.

Ik heb gezegd dat wij in een volmaakt één zijn leven : waar Ik ben is ook zij.

Zoon, dit zou moeten volstaan om de grootheid van mijn en jullie Moeder toegankelijk te maken voor de zielen.

Door haar bemiddeling heb Ik, het eeuwige Woord van God, Mij geënt in de menselijke natuur ! Door haar bemiddeling is het mysterie van het heil werkelijkheid kunnen worden.

Dit is een mysterie in volle voltooiing en aanvulling. Door haar bemiddeling werd Satan overwonnen en kan de mens van goede wil, als hij het wil, zich redden.

Het één zijn dat voortvloeit uit het mysterie van de Menswording blijft duren in het Eucharistisch mysterie en zal blijven duren in de eeuwigheid. Ik zal blijven leven van haar menselijke natuur en zij zal blijven leven van mijn goddelijke Natuur.

Dit één zijn is een uniek feit dat niet meer kan worden herhaald. Zij kan niet worden geëvenaard in mijn één zijn met de zielen die in staat van genade zijn. Toch kan ook dat laatste één zijn wegens haar bovennatuurlijke schoonheid, door de mensen evenmin worden beschreven.

VERZONKEN IN DE DUISTERNIS

Uit de onderlinge betrekkingen tussen de éne en drieëne God en mijn Moeder komen unieke, sublieme feiten voort die niet meer kunnen worden herhaald :

- haar moederschap onafscheidelijk verbonden aan haar maagdelijkheid
- haar onbevleete ontvangenis
- haar vrijwaring van het verderf van het vlees
- haar tenhemelopneming en haar koningschap over alle machten van Hemel en aarde
- haar macht over de helse machten zelf, die zij op het einde definitief zal overwinnen.

In hun aanmatigende zelfgenoegzaamheid zien de mensen de grootheid en de macht van mijn Moeder, die ook hun moeder is, niet in. Naar haar moederlijke oproepen hebben zij niet geluisterd.

Als mensen zich berouwvol tot haar richten, tot haar zouden bidden, konden zij de lawine die hen bedreigt en die reeds in beweging is, vermijden.

Dronken van genoegens en van materiële goederen leven zij verzonken in de duisternis, alsof God niet bestond en alsof mijn Moeder er niet was.

De liefde van hun hemelse Moeder hebben de mensen en zelfs velen van mijn bedienaars niet begrepen omdat zij die mateloze liefde niet hebben uitgediept.

Als zij die liefde hadden begrepen en eraan hadden beantwoord, zouden veel kwalen aan de mensen en aan de volkeren bespaard zijn gebleven. En hoe sereen zou hun pelgrinstocht op aarde voor allen niet zijn geweest !

28 juli 1975

5. - MET HET LAM OFFERDE ZIJ ZICHZELF OP

Wat is het delen van de Maagd Maria in het Kruismysterie ?

Het delen van mijn Moeder in het Kruismysterie is een uniek feit in de geschiedenis van het menselijk geslacht en zelfs in de geschiedenis van de Hemel.

Mijn Moeder, de enige onder alle vrouwen, is een ware Priesteres. Goed onderricht in de heilige Schriften en overvloedig verlicht door de Heilige Geest wist zij heel goed wat haar te wachten stond bij het aanvaarden van het goddelijk Moederschap.

Overigens zegt de ouderling Simeon het haar zonder omwegen : " En vrouw een zwaard zal ook Uw eigen hart en ziel doorboren ".

Mijn Moeder bewaarde deze verschrikkelijke profetie, die voor haar helder en doorzichtig was, in haar hart. Zodat die profetie tot een scherp zwaard werd dat haar hart doorboorde voor heel haar leven.

Mijn Moeder was een ware Priesteres. Niet in de gewone betekenis waarin de gedoopten en gevormden op een zekere wijze priester zijn. Evenmin in de betekenis van de priesterbedienaren. Maar wel op een verschillende manier en in een nog diepere betekenis dan diegenen die het sacrament van de Wijding hebben ontvangen.

Mijn Moeder was en is een ware Priesteres in de mate waarin zij op de top van Calvarië aan de Vader het zuivere en heilige Slachtoffer, het Lam van God, haar Zoon, opofferde en met het Lam zichzelf opofferde.

Ook zij is slachtoffer voor de zonden. Er bij tegenwoordig, instemmend, deelhebbend, onderging zij de lichamelijke kruisiging niet. Maar met haar goddelijke Zoon was zij een ware hoofdpersoon van het drama van de Verlossing, dat het middelpunt is van de geschiedenis van het menselijk geslacht.

In deze dubbele offerande, die in elke Mis hernieuwd wordt, bestaat de handeling waardoor de priester werkelijk priester is. De priester is, inderdaad, nooit zozeer priester dan wanneer hij met Mij Mijzelf en zichzelf aan de Vader opoffert.

Om die reden is mijn Moeder medeverlosseres.

Om die offerande te kunnen volbrengen heeft mijn Moeder zichzelf totaal moeten tenietdoen. Het slachtoffer wordt tenietgedaan, wordt verteerd. Zij heeft haar hart van heilige en zuivere Moeder, van de heiligste onder alle moeders, moeten vernietigen.

Al haar gevoelens heeft zij moeten slachtofferen en opofferen. Zij heeft haar "Fiat" moeten en willen herhalen en zoals Jezus heeft gezegd : " Dat Uw Wil, Vader, geschiede en niet de mijne".

Enkel een liefde die niet kan worden beschreven, niet kan worden begrepen, een liefde die door de mensen niet kan worden gemeten heeft haar in staat gesteld zo een groot wonder te volbrengen.

Mijn Moeder heeft, als Priesteres, aan God en aan de mensen het grootste bewijs geleverd van een liefde die bestaat in het slachtofferen niet zozeer van haar eigen leven maar wel van het leven van Hem die zij het meest bemint.

VRESELIJKE VERBAZING

De mensen weten weinig en zij denken nog minder na over het weinige dat zij weten.

De mensen en velen van mijn bedienaren en gewijde zielen achten er niet op dat het Kruismysterie zonder ophouden hernieuwd wordt. Zij geloven slechts zwakjes in de sublieme werkelijkheid van het Kruismysterie dat in het heilig Misoffer blijft duren.

De priesters zijn er niet op bedacht dat naast Mij, die tegenwoordig ben in de geconsacreerde Hostie, zoals op Calvarië mijn Moeder staat die aan de Vader tegelijk met Mij ook haarzelf offert.

Bedenk, zoon, hoe op zekere dag velen van mijn bedienaren tot hun vreselijke verbazing zullen ontdekken dat zij slechts lichamelijk tegenwoordig met Mij en met mijn Moeder de hoofdpersonen zijn geweest in die grote mysteries.

Denk na over het aantal verzuimde vruchten, het aantal niet geheiligde zielen door de schuldige verblindheid van velen van mijn bedienaren.

Denk na over de onophoudelijke heiligschennissen.

Mijn Moeder is en blijft met Mij in volmaakt één zijn. In haar zijn grote dingen volbracht.

Welk een voorbeeld is mijn Moeder voor alle priesters !

Als mijn priesters zich lieten leiden door dit volmaakt één zijn tussen Mij en mijn Moeder dan zouden zij dagelijks strijden om hun "ik" totaal teniet te doen.

Door zich met Mij aan de Vader op te offeren, door Mij op het Kruis te volgen in plaats van de wereld te volgen, zouden zij proefondervindelijk ervaren dat mijn juk zoet en licht is. Zij zouden de boom van mijn Kerk vol rijke vruchten zien.

Zoon, de wereld stort zich nu neer in zijn ondergang als een verschrikkelijke lawine. Wanneer de lawine begint te glijden merkt men dit zelden op. In het begin schuift zij haast onmerkbaar maar stilaan versnelt zij en wordt onstuitbaar.

Welnu, de lawine is reeds aan het glijden en de verblinde mensen merken de ramp die op hen afkomt niet eens op.

Het alarm werd gegeven maar het dient haast tot niets. Zeer weinigen hebben het aanvaard. Zeer velen hebben het genegeerd.

Maar wat mijn barmhartig Hart en het onbevlekt hart van mijn en jullie Moeder het meest bedroefd is het feit dat teveel priesters de veelvoudige oproepen vanuit de Hemel hebben genegeerd.

Verschrikkelijke verantwoordelijkheid . . .

Bidden, eerherstel brengen, offeren !

Dat moet dringend gezegd, dringend gedaan worden.

29 juli 1975

6. -DE PRIESTERLIJKE WAARDIGHEID

Zoon, de priester behoort Mij toe. Alle schepselen behoren Mij toe. Alle mensen behoren Mij toe. De priester echter behoort Mij toe op een verschillende en bijzondere wijze.

Jij, mijn zoon, behoort Mij toe :

- door de schepping
- door de verlossing
- door de roeping
- door de herverovering.

Het is werkelijk zo.

Jij bent dus mijn eigendom. En als mijn eigendom moet jij het doel van de verlossing werkelijkheid doen worden. En dit op één enkele wijze : door je nauwgezet te schikken naar mijn Wil.

Om die reden heb ik jou geroepen. Niet jij hebt Mij gekozen, maar Ik ben het die jou heb gekozen. Ik heb jou gekozen om van jou één van mijn bedienaren te maken, beter uitgedrukt om van jou een ander Mijzelf te maken. Dit is geen manier van spreken, dit is een grote werkelijkheid : Sacerdos alter Christus.

Enkel de heiligen hadden een juiste kijk, een juist inzicht in de priesterlijke grootheid. Velen van mijn bedienaren zijn zeer ver van het beleven van deze goddelijke werkelijkheid. Zij hebben niet de juiste kijk, niet het juiste inzicht in het mysterie waarvan zij een deel zijn.

Mijn bedienaren zouden op een verantwoordelijke wijze moeten bewust worden van hun priesterlijke waardigheid door al hun streven, al hun energie, al hun tobben en al hun lijden te doen overeenstemmen met deze priesterlijke waardigheid.

Zo hebben de heilige priesters dit gedaan en alle priesters moeten heiligen zijn.

Om die reden heb Ik ze gekozen : om heiligen te worden en om anderen te heiligen. Om zich helemaal aan Mij weg te schenken. Want zij zijn van Mij, zij behoren Mij toe om zoveel redenen en opdat Ik ze, zonder voorbehoud, zou kunnen schenken aan mijn broeders.

Maar wat doen zoveel van mijn bedienaren ?

Zij bekommeren zich om hun eigen belangen (die vaak vermomd worden maar toch altijd eigenbelang blijven). Zij bekommeren zich niet om mijn Belangen, die de belangen zijn van de zielen. Zij echter dorsten en hongerden naar wereldse dingen.

Ik heb gezegd dat zij zich om hun belangen bekommeren, beter uitgedrukt zij bekommeren zich om hun schijnbelangen. Hun echt eigenbelang is enkel : God, de glorie van God, het heil van de zielen. Al het overige dient tot niets.

En zo dolen zij, in de war gebracht, rond in de nevel en in de duisternis. Zozeer dat zij zichzelf niet meer herkennen. Niet meer weten wie ze zijn. Niet meer weten waar zij naartoe gaan. Om die reden hebben zij geen vat op de zielen !

Neen de zielen worden niet gered op de stranden, waar Satan heerst. Worden niet gered door met de kinderen van de duisternis te wedijveren in onbetamelikheden, onzuiverheid en het kwade. De zielen worden niet gered door het lezen van alle soorten boeken die geest en ziel vergiftigen en bezoedelen. De zielen worden niet gered door het geloof te verloochenen.

Het zijn materialisten geworden !

HOE VERSCHRIKKELIJK WORDT ALLES OMGEDRAAID

Hoe ver zijn deze bedienaren verwijderd van het middelpunt dat de drijfkracht van de genade levert : van mijn barmhartig Hart.

Hoeveel heb Ik geleden om Judas, opstandig tegen mijn liefde. Ik heb nog meer geleden om de ondergang van zijn ziel dan om het verraad Mij aangedaan.

Hoeveel lijden om zovele van mijn priesters die hun goddelijke volmacht verraden door zichzelf te verderven en met hen zovele zielen.

Mijn zoon, een priester redt zich niet geheel alleen, noch gaat hij geheel alleen verloren. Door te werken voor het heil van een priester werkt men voor het heil van vele zielen.

Welk een verschrikkelijk, afschuwelijk omdraaien van een schitterende goddelijke werkelijkheid :

- van een andere Christus . . . tot een roofzuchtige wolf die de kudde verscheurt
- van een Engel van licht . . . tot een engel van de duisternis
- van een bedienaar, een gezant van God . . . tot een verrader van het doel van de schepping, van de verlossing, van zijn eigen roeping.
- van vriend "Ik noem jullie geen dienaren maar vrienden" van God . . . tot colloborateurs van Satan, door de zielen aan mijn barmhartig Hart te ontrukken.

Is dit niet het grootste kwaad dat een mens, een van mijn bedienaren, kan bedrijven ?

WAT IS IN HOGE MATE NOODZAKELIJK ?

Waarom komt men zover ?

Mijn zoon, naarmate dat men zich meer en meer van de lichtbron verwijderd maakt men meer en meer vorderingen in de schaduw en daarna in de duisternis. Naarmate men zich meer en meer verwijderd van de warmtebron (de liefde) dringt de kilte meer en meer binnen in de ziel en daarna de koude van het ijs, de ongevoeligheid voor iedere oproep die van Mij komt.

Het is noodzakelijk, mijn zoon, met Mij één te willen zijn, altijd maar intiemer en dieper, zoals mijn Moeder in de offerande met Mij één was en is.

Om die reden moet je je niet verwonderen over wat Ik je met aandrang vraag. Een akte van geloof, een akte van hoop, een akte van liefde, een akte van overgave aan Gods Wil stellen Mij schadeloos voor het lijden, de beledigingen en de heiligschennissen die zonder ophouden worden bedreven.

De zielen die Ik bemin met de eindeloze onstuimigheid en macht van mijn Liefde wil Ik tot mij trekken. Ik wil die zielen aan Mij hechten en tot Mij verheffen. Om die reden vraag Ik dat ze zich in uitvoering van mijn wil geheel aan Mij geven, naar het voorbeeld van mijn en jullie Moeder.

Ik wil dat die zielen dag en nacht op Mij gericht zijn, in een eenheid die tot een totaal éénzijn moet veranderen. Dit gebeurt wanneer de liefde tot Mij echt is, groot en vurig. Dan wordt het feit van het op Mij gericht zijn met aktes van geloof, hoop, vertrouwen en opoffering tot een tweede natuur, een behoefte, iets in hoge mate noodzakelijks, zoals het voor de minnaar noodzakelijk is gericht te zijn op het beminde. Dan zal men, zoals met niet kan leven zonder te ademen, niet kunnen leven zonder Mij.

Zoon, dat is het wat Ik vraag : vergeet niet dat Ik de Liefde ben, de eeuwige ongeschapen Liefde, die van eeuwigheid over jullie gebogen ben. Ik heb er recht op door jullie te worden bemind, want Ik ben de Liefde, want uit liefde heb Ik jullie geschapen, uit liefde heb Ik jullie vrijgekocht, uit liefde heb Ik jullie uitverkoren en uit liefde heb Ik jullie opnieuw veroverd.

6 augustus 1975

7. -DE AFWIJZING VAN GOD

Zoon, sta op en schrijf geknield :

In het middelpunt van heel de geschiedenis van het menselijk geslacht staan er twee feiten.

Het eerste feit is de schepping van de mens en zijn afwijzing van God.

Dit afwijzen is een verschrikkelijke catastrofe, een gigantisch zware catastrofe, waarvan de verwoestende gevolgen in de eeuwen tot aan het einde der tijden zullen blijven voortduren. De mensen, heimelijk verleid door de verborgen en geheimzinnige helse machten, stoffelijk als ze zijn geworden, kunnen deze enorme tragedie niet beseffen die de menselijke natuur heeft doen ontaarden door haar dodelijk te kwetsen, door haar te verzwakken en haar te beroven van de wonderbare bovennatuurlijke gaven waarmee zij werd geschapen. De mensen hebben geen benul meer van de enorme tragedie die hen heeft getroffen en waarvan zij de slachtoffers zijn. Door die tragedie worden zij persoonlijk en collectief meegesleurd.

Daar vinden de oorlogen en de revoluties, de epidemieën, de overstromingen en de aardbevingen, de grote rampen, de smarten, het lijden hun oorsprong. Wat betekent toch wat persoonlijk en aards menselijk wisselvallig is in vergelijking met de tragedie waardoor de hele menselijk geslacht voor eeuwig verloren was ?

De tweede gebeurtenis die eveneens in het middelpunt staat van de gehele geschiedenis van het menselijk geslacht is het mysterie van de Menswording, Dood en Verrijzenis van het Woord. Dit is een werk van de goddelijke Drieëenheid, gewild door de Drieëenheid zelf als een doelmatig antwoord beogend het verwoestend werk van Satan te begrenzen en binnen perken te houden en als een tegenmaatregel om de mensheid vrij te kopen en te bevrijden uit de dwingelandij van de kwade.

Enkel God kon zulk een verlossingswerk volbrengen.

Het monsterachtige van deze verdorven generatie bestaat erin dat zij het wonderbare Heilsmysterie waarin nochtans de oneindige Liefde van God voor de mensheid zichtbaar wordt, negeert en wil negeren.

Mijn zoon, kon Ik sterker pleiten voor het heil van de mensen dan door mijn Menswording, Dood en Verrijzenis ?

Kon Ik sterker pleiten voor het blijven duren van het Kruismysterie dan door middel van het Misoffer ?

Kan er een gebeurtenis uit geheel de geschiedenis van de mensheid zich meten met dit feit ?

Bewijzen om te geloven ? Zij zoeken ze niet ! Ik heb er zovele gegeven ! Eucharistische mirakelen ? Maar hoeveel heb Ik er volbracht in verwijderde en in de huidige tijden !

Mijn zoon, zij willen niet geloven, zij hebben schrik om te moeten geloven.

EEN GIGANTISCH CONFLICT.

Het afwijzen van God, die de oneindige Liefde is, is een zo zware zonde dat hiermee vergeleken alle andere menselijke dingen en gebeurtenissen in het niet verzonken.

De beker is vol en hij loopt over. Enkel mijn geduld en mijn lankmoedigheid, de gebeden van de goeden, de voorspraak van mijn Moeder en de deugden van de Heiligen hebben het verloop van de goddelijke Gerechtigheid opgeschort.

Deze verdorven generatie van de materialisten heeft geen benul van de twee grote feiten die het middelpunt en de samenvatting zijn van heel de geschiedenis van het menselijk geslacht. Als zij er al bij stilstaat zijn haar ideeën duister en niet ter zake.

De mensen van vandaag beseffen niet dat zij in het middelpunt zijn van een gigantisch conflict dat hen betreft en waarvan zij slachtoffer zijn.

In deze verschrikkelijke botsing tussen het licht en de duisternis, tussen het eeuwige leven en de eeuwige dood, tussen het goede en het kwade, tussen de waarheid en de dwaling, tussen het heil en de verdoemenis worden alle mensen meegesleurd.

Deze verdorven generatie bekreunt er zich zelfs niet om te weten wat de Schepper God, het Mensgeworden Woord en de Heiland, de Heilige Geest Heiligmaker volbrengen om haar te onttrekken aan haar eeuwige ondergang en eeuwig verderf.

Zij, de materialisten, hebben alle tussenkomsten van mijn en jullie Moeder genegeerd en blijven ze negeren. Zij hebben Mijn tussenkomsten genegeerd. Zij hebben schrik en zijn beschaamd om erover te spreken, zelfs bij mijn bedienaren.

De mensen van deze verdorven eeuw wijzen de kristalklare en zuivere wateren van de waarheid af. Zij lessen graag hun dorst in de stinkende wateren van de verdorvenheid, de zinnelijkheid, de genoegens terwijl ze zelfs de kennis van goed en kwaad verliezen, kennis die Ik in de menselijke natuur heb ingebouwd.

Mijn zoon, dit ergert Mij, doet Mij walgen.

Om die reden vraag Ik van je om daden van liefde, van eerherstel. Vraag Ik je om te bidden. Laat geen uur van de dag voorbijgaan zonder je ziel tot Mij te verheffen met aktes van geloof, hoop en liefde, van berouw, nederigheid en eerherstel.

Je zal Mij zo een beetje vreugde schenken. Weiger dit beetje vreugde niet aan je Jezus !

Bemin Mij, mijn zoon, Ik zegen je en mét jou zegen Ik al de dierbare personen voor wie je bidt.

21 augustus 1975

8. - VEELVULDIGE DADEN VAN LIEFDE

Mijn zoon, je noemt je, " een druppeltje troebel water dat naar beneden valt ". Niet jij hebt je die benaming gegeven maar Ik heb je dit denkbeeld gegeven opdat je beter de werkelijkheid van het leven zou kunnen begrijpen.

Zeg Me : kan een druppeltje water dat naar beneden valt uit zichzelf onverwachts zijn koers wijzigen om uit eigen kracht terug naar boven te klimmen ? Neen, zoals je ziet is dit tegen de natuurwet.

Zeg Me, zoon, kan een ziel, verzwakt door de erfzonde én door haar huidige schulden onverwachts haar koers naar beneden, waarnaar zij neigt, wijzigen om uit eigen krachten terug naar boven te klimmen ? Nooit ! Absoluut nooit !

Sint Paulus heeft je reeds ter zake onderricht. Zonder mijn hulp kun je zelfs niet zeggen: " Jezus is de Zoon van God ".

Welnu, zoon, " mijn druppeltje troebel water ", Ik wil je bevrijden van alle slakken en je zuiverder maken dan een robijn. Slechts dan kan Ik je opslorpen en kun jij je mét Mij versmelten in een mystieke bruiloft tot een eenheid mét Mij.

Om die reden heb Ik je gevraagd af te zien van de dagbladen, tijdschriften, televisie. Om die reden heb Ik je met aandrang gevraagd om veelvuldige aktes van liefde, onthechting, berouw en opoffering.

Om die reden leg Ik de nadruk op de formule : geloven, hopen, beminnen, vertrouwen, bidden, zwijgen, aanvaarden, berusten, lijden, offeren, aanbidden. Zodoende zul je dag na dag de wonderbare bovennatuurlijke gaven van geloof, hoop en barmhartige liefde die Ik je geschonken heb een vaste vorm geven in je zelfheiliging.

DE BASISDEUGD

Mijn zoon, als je jezelf " een druppeltje troebel water dat naar beneden valt " noemt, zeg je een grote waarheid die in nederigheid wordt veranderd. En je weet dat de nederigheid de grondslag vormt voor alle andere deugden.

De nederigheid is de basisdeugd die weerstand biedt tegen de basiszonde die de hoogmoed is.

De Heilige Geest heeft gezegd : " Superbia radix omnium malorum " - " de hoogmoed is de wortel van alle kwaad ".

Een ziel vol hoogmoed kan Mij nooit behagen.

Iemand die ernstig werk wil maken van zijn zelfheiliging moet beginnen met zijn " ik " teniet te doen. Wat zijn wij ver van dit werk van geestelijke vooruitgang verwijderd !

Vele kwalen, ook in de Kerk, in mijn bedienaren, in de gewijde en niet-gewijde zielen vinden hun oorsprong in de hoogmoed. Welk een verblindheid !

Ik zegen je, mijn zoon.

Bemin Mij. Zoek Mij dag en nacht en je zal Mij altijd vinden. Je weet wel waarom.

24 augustus 1975

9. - ZIJ BOUWEN IN HET STOFFELIJKE

Mijn zoon, schrijf :

- een slechte priester staat gelijk met een duivel die de zielen naar hun ondergang leidt, staat gelijk met een moordenaar van God en van de mensen.
- een lauwe priester is als een stekelige doornstruik in een dorre en onvruchtbare grond.
- een goede priester staat gelijk met een beetje goed.
- een vurige priester staat gelijk met een vlam die verlicht, verwarmt en uitzuivert.
- een heilige priester komt overeen met vele geredde en geheiligde zielen.

Zoon, vele priesters zijn druk in de weer, sloven zich uit, bouwen in het stoffelijke. Als zoveel energie zou worden gebruikt voor de opbouw van Mijn rijk in de zielen, welk een goed En toch hoe trots zijn die priesters op hun werken ! . . .

In werkelijkheid zijn zij als de vijgeboom waarover het evangelie spreekt : bladeren, bladeren en zelfs geen enkele vrucht.

Je weet welk een onzin het is als men meent te heiligen zonder zichzelf te heiligen. Denk na over alles wat Ik heb gedaan opdat mijn apostelen heilig zouden zijn, over alles wat Ik heb gedaan en doe opdat mijn priesters heiligen zouden zijn.

Een greintje echt geloof zou volstaan om de schrikwekkende gevolgen te vermijden van de onvruchtbare dorheid van de ziel van de priester. Die onvruchtbaarheid is zondig omdat zij bewust het geloof, de hoop en de barmhartig liefde, beter gezegd het goddelijke leven niet bezitten.

IK WIL HEN REDDEN

Je hebt de talrijke zielen gezien die stilstaan, bijna onbeweeglijk, stagnerend als moeraswater door het schuldige ontbreken aan goede en ervaren biechtvaders.

Je hebt de afwezigheid van vooruitgang gezien bij vele gewijde zielen door het schuldige ontbreken van heilige en bekwame geestelijke leiders. Goed geleid zouden vele van deze zielen zeer hoge toppen in de volmaaktheid hebben bereikt.

Wat een verwaarlozing, mijn zoon, welk een verwaarlozing ! Deze zielen hebben het opperste doel van hun roeping niet verwezenlijkt door de blinde onbekwaamheid van hen aan wie zij waren en zijn toevertrouwd.

Waarom Ik je vrijwel uitsluitend spreek over de kwalen die mijn Kerk teisteren ? Omdat de geneesheer bekommerd is om het zieke lichaamsdeel, niet om het gezonde deel. En ben Ik niet de goddelijke Geneesheer van de zielen ?

Ik ben niet gekomen om de gezonden maar om de zieken te verzorgen. Ik ben niet gekomen om de gerechten maar wel voor de zondaars. En wie heeft Mij meer nodig dan een priester die in een crisis van innerlijk leven is ?

Ik wil ze redden, die priesters van mij. Ik bemin ze eindeloos. Ik wil hun bekering. Bekering heb Ik gezegd. Want het gaat wel degelijk om hun bekering.

Zoon, wat op het spel staat is hun ziel, het eeuwige heil of de eeuwige ondergang van hun ziel. Bijgevolg, bid en breng eerherstel, dit is de plicht van gerechtigheid en van barmhartige naastenliefde.

Offer Me je lijden op en bemin Mij.

Ik zegen je.

25 augustus 1975

10. - ZIJ MOESTEN WAKEN

Heb je in het evangelie van vanmorgen de woorden gelezen die Ik tot Petrus gericht heb ?
" Jij bent Petrus en op deze steenrots zal Ik mijn Kerk bouwen en de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen ".

In deze laatste woorden " de poorten van de hel zullen haar niet overweldigen " wordt klaar de duidelijk gewezen op de verschrikkelijke en gigantische strijd, het ononderbroken botsen, het onvermijdelijk treffen van de machten van het goede met de duistere, verborgen en mysterieuze machten van het kwade.

Maar als men Mij, het eeuwige Woord van God, niet meer gelooft, met welk een vermetelheid durft men dan nog prediken in mijn Naam ?

Ofwel, als zij zelf, die belast zijn om mijn toekomstige priesters van morgen te bewerken en te vormen, niet geloven of sterk twijfelen, wat mag dan van die morgen worden verwacht ? Kan een slechte boom ooit goede vruchten geven ?

Hoezeer groeit de afkeer van mijn barmhartig Hart bij het zien van de geestelijke puinhopen die tot stand komen in de seminaries, kloosters, religieuze families.

Maar hoe de gerechte gramschap van mijn Vader vermijden ? Ja zeker, mijn zoon, de lawine begint te schuiven, verschrikkelijk zal haar onstuitbare neergang zijn.

Als in een oorlogvoerend leger de officieren in plaats van te waken en van al het mogelijke te doen om de beweging van de vijand te ontdekken, slapen en plezier maken en ontspanning zoeken, dan is de nederlaag onvermijdelijk.

In mijn Kerk ontbrandt de strijd op alle fronten maar niet alle wachters zijn waakzaam. Zij die moesten waken hebben veel te lang geslapen of slapen nog. Van de grote machten aan mijn priesters gegeven wordt geen gebruik gemaakt. En ongelukkig genoeg zijn velen zo sterk geestelijk verdoofd dat er sterk aan hun ontwaken mag worden getwijfeld.

SATAN GEDRAAGT ZICH ALS HEER EN MEESTER

Aan wat vanzelfsprekend en duidelijk waarneembaar is, zoon, wordt geen geloof gehecht, omdat men oppervlakkig leeft.

Het zou volstaan, te mediteren, een beetje na te denken over wat er in de wereld en in de Kerk aan het gebeuren is om te komen tot het logische besluit dat wat er in de wereld gebeurt niet de vrucht is van de "taboes" maar wel van de prins van de duisternis en van zijn aanhangers.

Mijn veelvuldige tussenkomsten werden weggewuifd. Naar de raadgevingen van mijn Moeder in haar talrijke tussenkomsten werd niet naar behoren geluisterd. Haar raadgevingen wijzen de christenen en voornamelijk de priesters op het middel om door gebed en versterving de moorddadige werking van Satan en van zijn aanhangers in te dijken.

De veelvuldige oproepen hebben tot niets gediend. Integendeel, nadien heeft men zich nog meer op het stoffelijke geworpen terwijl schijnheilig gesproken werd van hernieuwing.

Mijn zoon, de enig mogelijke hernieuwing is een echte, oprechte bekering.

Satan gedraagt zich met een hoogmoedige arrogantie als heer en meester. En vele van mijn bedienaren, ongevoelig, merken het niet of veinzen het niet op te merken.

Hoelang nog ? Gedurende hoeveel tijd nog ?

Bid, breng eerherstel, offer Mij je lijden op, bemin Mij, zoon. Je bent in mijn barmhartig Hart. Jij " het waterdruppeltje " zult worden opgeslorpt in de eindeloze oceaan van de Liefde van mijn Hart, opengescheurd voor het heil van allen.

Ik zegen je

26 augustus 1975

11. - VRIENDEN EN MEDEVERLOSSERS

Ik heb je gezegd dat alles Mij toebehoort : de zichtbare wereld en de onzichtbare. Alles en allen behoren Mij toe. Door mijn tussenkomst werd alles geschapen. Zonder Mij werd niets geschapen van al wat er bestaat.

Maar zoals Ik je reeds geopenbaard heb behoren mijn priesters Mij op een heel bijzondere wijze toe.

De priesters zijn mijn medeverlossers, bekleed met mysterieuze bovennatuurlijke machten. Zij moeten met Mij betrekkingen van een grote intimiteit hebben. Niet dienaars maar vrienden noem Ik jullie.

Mijn zoon, de priesters die de draagwijdte van deze gave van mijn werkelijke vriendschap begrepen hebben zijn weinig talrijk. En derhalve zijn de priesters, die wetens en willens bewust zijn van de noodzakelijke en onvervangbare solidariteit in geloof en liefde die er moet heersen tussen Mij, Meester en Redder, en hen, mijn vrienden en medeverlossers, gering in aantal.

Dezen die hebben begrepen dat er tussen Mij en hen een wederzijdse uitwisseling moet zijn van krachten en energieën zijn evenmin talrijk. Toch geef Ik mij geheel aan hen en zouden zij zich geheel aan Mij moeten wijden, uitsluitend aan Mij.

Als deze wederzijdse uitwisseling, die absoluut het wezen van de zaak uitmaakt en onvervangbaar is, gaat ontbreken komt het tot de geestelijke dood van mijn bedienaren. En dood wil zeggen bederf dat de zielen bezoedelt en doet verloren gaan. Velen lijken zich geen rekenschap te geven van de gevolgen die hieruit voortvloeien.

Door dit onderbreken van het levensap wordt mijn bedienaar van vriend en medeverlosser tot een bondgenoot van satan, wordt hij als een duivel en brengt hij de wandaden van de duivel ten uitvoer.

De ongevoeligheid van vele van mijn bedienaren ten opzichte van het schandaal van het afwijzen van God, ten aanzien van het schandaal van de veralgemeende geloofsafval en de passiviteit waarmee zij toekijken op de ondergang van zovele zielen, zijn werkelijk een verscheurende wonde aan mijn barmhartige Hart.

Jij zult Mij zeggen dat er velen in beweging zijn. Zij zijn druk in de weer maar zij bewegen niet in de goede richting ! Mochten zij tenminste de behoefte aanvoelen Mij om hun bekering te verzoeken, bekering die Ik niemand weiger wie ze Mij vraagt met gevoelens van levend geloof en van oprechte nederigheid . . .

ZIJ BEMINNEN MIJ NIET

Het is wel degelijk waar dat de heilige priesters niet ontbreken, maar ze zijn gering in aantal. Het ontbreekt aan goede biechtvaders en geestelijke leiders.

Mijn zoon, kon Ik je maar grondig doen begrijpen hoeveel zielen er nauwelijks nog leven. Ze zijn als zieke planten hangend tussen leven en dood. Zij vergelen door het ontbreken van een behoorlijke geestelijke leiding.

Er zijn zielen die als ze goed geleid waren geweest, de hoogste trappen van heiligheid zouden bereikt hebben.

Qui non diligit, manet in morte.

Velen van mijn priesters zijn in de dood omdat zij mij niet beminden, omdat zij Mij niet hebben willen kennen.

Sint Jan zegt: " Hij kwam in zijn wereld maar de zijnen hebben Hem niet aangenomen ".

Dat mijn uitverkoren vrienden Mij niet opnemen in hun hart, mijn zoon, dat is een enorme zonde. Het feit dat men de liefde beantwoordt met kilte en ongerechtigheid, is een grote wonde die zonder ophouden wordt toegebracht aan mijn barmhartig hart.

Toen ik nog in de schoot van mijn Moeder was werd Ik al verjaagd. Ik blijf verjaagd worden door mijn bedienaren, gekozen met eindeloze liefde.

Mijn priesters heb ik in waardigheid en macht gesteld boven de egelensharen. Ik heb Mij toevertrouwd aan hun vrije wil. De goddelijke macht om zonden wel of niet te vergeven, om het brood en de wijn door de transsubstantiatie te veranderen in mijn Lichaam, Bloed, Ziel en Godheid heb Ik hen toevertrouwd.

Wie kon veronderstellen dat mijn Liefde zo ver zou gaan ?

Mijn zoon, hou veel van Mij in eerherstel voor zo een monsterachtige ondankbaarheid.

Geef Mij geheel jezelf, met al wat je hebt, met al wat je bent. Breng eerherstel, zoon, breng eerherstel voor al wie zoals Judas Mij dagelijks verraadt.

AANVAARD TE LIJDEN

Mijn bedienaren dolen in de duisternis, door eigen schuld onwetend over wat ze tegemoet gaan. Wetens en willens hebben zij met een bewuste verantwoordelijkheid de zeer talrijke tussenkomsten van mijn Moeder niet aangenomen.

Zij dienden met een ondubbelzinnige duidelijkheid de gelovigen hierover in te lichten.

In plaats hiervan ! Eigenwaan, hoogmoed, menselijk opzicht, ongeloof hebben hen verblind.

Welk een doodbloeding van gewijde zielen !

Hoeveel Judasverraad zal er nog zijn ?

Hoeveel bloed, hoeveel bloed nog zal er vergoten worden !

Hoeveel tijd hebben zij al verspild !

Bij hoeveel gebeurtenissen hebben zij al toegeschouwd !

De spaanse revolutie, de vervolging in de kommunistische landen: dat alles heeft vrijwel tot niets gediend !

De geloofscrisis heeft hen zo op het stoffelijke vastgepind dat niet weinigen zelfs de christelijke zin van het leven hebben verloren.

Hoe kunnen deze priesters, die Ik ondanks alles wil redden, de zielen tegen Satan trainen, als zijzelf de speelbal van Satan zijn geworden.

De herhaalde oproepen van mijn Stedehouder op aarde hebben zij genegeerd. Zij beminnen mijn Stedehouder niet. Hoe zouden zij de zielen kunnen opvoeden tot liefde voor mijn Stedehouder ?

Hoe zouden zij zielen kunnen opvoeden tot liefde voor Mij ?

Zoon, welk een verwaarlozing !

Bid, breng eerherstel, aanvaard te lijden voor het heil van die bedienaren

Ik zegen je, zoon, bemin Mij.

27 augustus 1975

12. - STILZWIJGEN EN OPOFFERING

Mijn zoon, Ik herhaal het voor de tweede maal, tracht je ervan te overtuigen en er niet aan te twifelen. Wanneer je bidt, wanneer je neerschrijft wat Ik je zeg, stelt Satan alles in het werk, niet alleen om je te verstrooien en van je werk af te leiden maar ook om je ongeduldig te doen worden en als hij daarin slaagt om je trots te doen worden . . .

Satan heeft gezondigd door hoogmoed : hij is in de hoogmoed en hij zal eeuwig in de hoogmoed blijven. Hij moet worden verslagen met de tegenovergestelde deugd : de nederigheid.

Als jij vanavond, in plaats van ongeduldig te worden aan het "stilzwijgen, berusten, aanvaarden, lijden en opofferen" met een akte van nederigheid vaste vorm had gegeven, je zou Satan hebben verslagen met de verootmoediging van je "ik".

Het "ik" is hoogmoed en Satan zou, geërgerd en vernederd, na weinig tijd zijn prooi hebben losgelaten. In dit geval was jij de prooi omdat hij zich van "X" bedienen het op jou gemunt had. Ik heb gezegd "vernederd" omdat niets hem meer kastijdt dan een ekte van nederigheid. De belediging ondergaan omdat een mens, die lager is van natuur, hem verslaat ergert hem en kwetst hem.

Hoe deerlijk vergissen zij zich die (verzonken in het stoffelijke en dus verblind) zich in naam van hun persoonlijkheid, te weten in naam van hun "ik", vuilnisbelt van hoogmoed, ijdelheid en eigenwaan, die hartstochten aanmoedigen en doen groeien, Satan bijstaand in zijn werken voor het verwoesten en vernietigen van de ziel.

De prins van de leugen stelt als kracht voor wat in werkelijkheid zwakheid is en als zwakheid wat sterkte is. En zo worden vele zielen meegesleurd naar hun ondergang.

Jij zoon, je kan de traagheid aan de kaak stellen en dan de dwaasheid zien van hen die zich gemakkelijk laten strikken. En toch hebben mijn waarschuwingen niet ontbroken noch mijn voorbeelden noch die van mijn en jullie Moeder, noch de voorbeelden van de heiligen.

DE BASISDEUGD

Heb Ik jullie niet gezegd: "Leer van Mij dat Ik zacht ben en nederig van Hart"? Het eigen "ik" vernederen kost meer inspanning dan het volbrengen van welke onderneming ook.

Satan heeft gezondigd door hoogmoed. Uit hoogmoed heeft hij de mens tot zonde gebracht ! De zegepraal van de mens bestaat erin Satan te verslaan met het machtige en doelmatige wapen van de nederigheid.

De nederigheid is de fundamentele basisdeugd, zonder haar is de opbouw van het rijk van God in de zielen onmogelijk.

Denk hieraan, overweeg en ga na hoe groot die deugd is. Satan vreest de nederigen omdat hij altijd door de nederigen verslagen wordt.

Mijn zoon, je Jezus, oneindige oceaan van Liefde, heeft dorst naar Liefde. Maar de mensen verzaagd door het stoffelijke waarin zij verzonken zijn, zijn voortaan onbekwaam om Mij te zien en te begrijpen, en dus nog minder bij machte om Mij te beminnen.

Bemin jij Mij, zoon, bemin Mij voor de talrijke christenen die Mij niet beminnen en voor zovele en zovele priesters die Mij niet beminnen, verstoffelijkte vaklui van de waarden van mijn Verlossing.

Ik zegen je.

9 september 1975

13. - DE LIEFDE EN DE HAAT

Mijn zoon, Ik ben de Liefde die van nature de eenheid, de eendracht betracht.

Satan integendeel is de haat, haat geboren uit hoogmoed, de haat die tot verdeeldheid voert.

Uit de Liefde vloeit de nederigheid voort.

Uit de opstandigheid van Lucifer wordt de haat geboren !

Na de zondeval maakt de mensheid eveneens kennis met de haat van Satan. Kaïn was de eerste die door die haat werd vergiftigd. Hij was het eerste slachtoffer van die haat.

De haat wordt zonder ophouden als een troebele bron uitgebraakt. Wee die mensen die de haat niet weten te wantrouwen.

Met de liefde redt God de mensen van goede wil.

Met de haat en de verdeeldheid doet Satan mensen verloren gaan.

God vormt de mens om. Hij maakt van een wilde een mens. Hij maakt van die mens een christen, te weten een kind van God, door die mens te verheffen tot Zijn goddelijke Natuur : "Consortes divinae naturae" . "Deelgenoten aan de goddelijke Natuur".

Ook Lucifer spant zich in om de mens om te vormen maar dan tot een duivel van hoogmoed, haat en opstandigheid.

De kostbare vruchten van de Liefde van God zijn het geloof, de hoop en de barmhartige naastenliefde. Hieruit komen voort, de eerbied voor de persoonlijke en sociale vrijheid, de eerbied voor het recht die de mensen als broeders verenigt en de aardse pelgrimstocht rustiger en aantrekkelijker maakt.

Uit de hoogmoed, de haat en de verdeeldheid ontstaan de persoonlijke en maatschappelijke onrechtvaardigheden, de slavernij, de uitbuiting, de verdrukking die het hart en de ziel van de enkelingen en van de volkeren tot wanhoop drijven.

De vruchten van het geloof, de hoop en de barmhartige naastenliefde zijn de vrede in de gewetens, de families, de vrede tussen de volkeren.

Het zijn de gerechten, de heiligen, de goeden die de mensen beschaafd maken en bijdragen tot het opbloeien van de ware kunst, de goede kunst die de mens niet doet ontaarden maar hem bijstaat in zijn opgang om het goede, het ware, het mooie te veroveren.

De vruchten van de hoogmoed, de haat , de verdeeldheid dat zijn de gewelddadigheden, de oorlogen, de ontaarding van de kunst tot pornografie en tot zinnelijkheid.

IN DE DICHTSTE DUISTERNIS

Dit alles, mijn zoon, is klaar en duidelijk waarneembaar. De oudste en jongste ervaringen bevestigen het. De mensen echter vergeten gemakkelijk. Het is alsof een dik mistgordijn over de mensheid is neergelaten zodat zij onzeker, als blind rondtast in de dichtste duisternis.

Zelfs veel van mijn bedienaren tasten onzeker, als blind, rond in die duisternis. Met hoeveel schade en gevaar voor het heil van zovele zielen dit gebeurt is gemakkelijk te begrijpen !

Toch kun jij met je brein, je menselijke geest, de ontzaglijke massa kwaad niet begrijpen en omvatten waaronder mijn Kerk lijdt.

Verdeeldheden, wrok zelfs haat. Verdeeldheden in de parochies, verdeeldheden en onenigheden in de godsdienstige orden en congregaties, in de kloosters.

Openlijke rebellies verscheuren mijn mystiek Lichaam. Een stortvloed van modder mondt uit op de aarde en kokend overstroomt hij de aarde met ketterijen, onzedelijkheden en schandalen,

met gewelddadigheden, private en staatsonrechtvaardigheden. Dit veroorzaakt een slachting onder de zielen, zelfs onder de gewijde zielen.

Ja zeker ! De mensen van vandaag zijn niet beter dan de mensen van voor de Zondvloed. De steden van vandaag zijn niet beter dan Sodom en Gomorra.

De talrijke oproepen hebben tot niets gediend. Mijn veelvuldige tussenkomsten en die van mijn Moeder hebben tot niets gediend.

De talrijke gedeeltelijke kastijdingen hebben tot niets gediend. De mensen van deze eeuw hebben hun maat overvol gemaakt, zij hebben hun hart in de ongerechtigheid verhard.

En als er niet de tussenkomst geweest was van mijn en jullie Moeder, als Zij zich niet tussen jullie en de goddelijke Gerechtigheid had opgesteld, zou de globale bestraffing reeds zijn gebeurd. En als er geen slachtoffer-zielen waren geweest om zich moedig, edelmoedig, heldhaftig als levende lampen voor mijn Altaren op te offeren . . .

De inwoners van het verdorven Nineve geloofden aan de dreigende oproepen van de profeet. Zij bekeerden zich en werden zo gered. Maar de mensen van deze verdorven generatie die God afwijst zullen aan de kastijdingen van de goddelijke Gerechtigheid niet ontsnappen.

Non praevalent.

Ja, de gerechten zullen zien dat God aan zijn beloften getrouw is. Zij zullen zien hoe mijn Vader, zelfs in zijn gerechtigheid, zijn Liefdesplan voor het heil van de mensheid en van mijn Kerk zal doen oplichten.

Ik zegen je, mijn zoon. Bemin Mij en offer Mij je lijden op !

Herinner je dat mijn barmhartig Hart onuitputtelijk is in zijn rijkdommen en dat het brandt van verlangen om jullie die rijkdommen te kunnen geven !

11 SEPTEMBER 1975

14. - ZIJ SCHIETEN IN HUN WERKPLUNJE

Zoon, Ik keer terug naar een onderwerp dat Ik reeds besproken heb, maar waarop je dikwijls je aandacht moet vestigen om erover na te denken en het te overwegen, en er vervolgens opnieuw over na te denken en te mediteren. Ik verlang terug te gaan naar de hernieuwing van het Kruisoffer, dat zonder ophouden voortduurt in de heilige Mis.

Je weet hoe weinig talrijk de priesters zijn die het Altaar naderen om er de driemaal heilige Handeling te volbrengen met de vereiste geest van geloof en genade. Wij spreken niet over diegenen die mijn Lichaam en mijn Bloed heiligschennend ontwijden en die niet gering in aantal zijn. Laten wij nogmaals spreken over hen die zich klaar maken om zich te bekleden met de heilige gewaden en die dit doen met de nonchalance en de mentaliteit van arbeiders die, alvorens te beginnen met hun dagelijkse handarbeid, hun werkplunje aanschieten, terwijl ze over koetjes en kalfjes babbelen.

Zonder de minste stille overpeinzing gaan ze over tot het celebreren van de heilige Ritus, terwijl hun brein, hun menselijke geest vertoeft bij de vreemdste dingen. Zij komen aan de Consecratie, zeer verwijderd van het bewustzijn dat in hun handen het wonder der wonderen wordt herhaald, dat de Menswording van Mij, Woord van God, wordt volbracht.

" Et Verbum caro factum est "

- Zij geven er zich geen rekenschap van dat zij op dat ogenblik de gelijktijdige tussenkomst van de Allerheiligste Drieëenheid veroorzaken.
- Met haar " fiat " veroorzaakte mijn Moeder de gelijktijdige tussenkomst
- van de Vader, die in haar de menselijke ziel van Mij, Woord van God schiep
- van Mij, Woord, die één werd met de door de Vader geschapen ziel,
- van de Heilige Geest, werkdadige oorzaak van mijn maagdelijke ontvangenis in de zeer zuivere schoot van Maria.

Vanaf dit ogenblik was Ik ware God én ware Mens.

Op het ogenblik van de Consecratie wordt in de handen van de celebrerende priester werkelijk het mysterie van de Menswording hernieuwd.

Hieraan denken zeer weinigen van mijn priesters. Als men dit geloof wegneemt, als men de beleving van deze overtuiging wegneemt wordt het klaar en duidelijk hoe het komt dat de celebrerende priester de heiligste aller handelingen volbrengt zoals een arbeider zijn gewone werk doet. Dan wordt de priester iemand die een vak uitoefent, dat is alles. Op het gelaat van de priester verschijnt geen enkel teken van berouw en van meditatie. En zo met diezelfde walgingwekkende onverschilligheid gaat die priester verder tot aan de Kommunie, Mij Slachtoffer dwingend tot het ondergaan van het wrede lijden van het Kruis.

HET AFWIJZEN VAN DE LIEFDE.

Mijn zoon, mijn barmhartig Hart wordt pijnlijker gekwetst door de apatische, gevoelloos-onverschillige houding van mijn priesters dan door de hondsollie belediging van mijn openlijke vijanden . . . En toch hoe talrijk zijn mijn priesters die Mij gewoonlijk zo behandelen . . .

Het is de Liefde die botst op een bolwerk van kilte, van onverschilligheid. Het is het afwijzen van de Liefde, niettegenstaande alle genaden, gratis gegeven en helemaal niet verplicht.

Ik daal niet af tot in de bijzonderheden om je te spreken over alle onkiesheden en vrijpostigheden die zij zich ten overstaan van Mij veroorloven en waarvoor zij zich wel zouden wachten bij zovele wereldse personen die zogenaamd belangrijk zijn.

Jegens Mij lijkt alles toegelaten . . .

Zij zien Mij en kijken naar Mij als naar een onzekere en verre historische herinnering. Door hun eigen schuld negeren zij, of zijn onwetend over, de diepe Werkelijkheid waarin zij een zo belangrijk deel hebben. Zelfs als zij in theorie toegeven dat het heilig Misoffer hetzelfde offer is als het Kruisoffer, in de praktijk echter loochenen zij dit door hun gedrag waaruit de afwezigheid blijkt van hun geloof, hoop en liefde.

Zoon, welk een oneindige oceaan van ellende, ontwijding, verraad, geestelijke duisternis ! Als mijn priesters wanneer zij Mij tussen hun handen houden bezielde waren met een diep geloof, een vurige liefde, welke stromen van genaden zouden zij kunnen ontrukken aan mijn barmhartig Hart zowel voor hen zelf als voor de zielen die zij moeten weiden !

Waarom zijn zovelen van mijn priesters zo vervreemd en halsstarrig ? Waarom zijn zij weerbarstig tegen mijn herhaalde uitnodigingen tot bekering ?

Hoogmoed, eigenwaan, ijdelheid, onzuiverheid ! Hoevelen van mijn medeverlossers gaan er verloren ! Welk een afgrijselijke foltering hun hel !

Zij waren de uitdelers en de bewaarders van de vruchten van mijn Verlossing. Zij, de uitverkoren vrienden, hebben Mij niet willen kennen. Hun werken in mijn mystiek Lichaam werd onvruchtbaar gemaakt, omdat zij in hun hart het geloof hebben uitgedoofd, omdat zij geweigerd hebben Mij op mijn Kruis te volgen, omdat zij de eenheid in mijn mystiek Lichaam verbroken hebben.

GEDREVEN DOOR DE LIEFDE.

Zoon, je zult de aandrang bemerkt hebben waarmee Ik die pijnlijke onderwerpen terug opneem. Het is dringend een toestand die meer dan ooit pijnlijk is in het juiste daglicht te stellen.

Dit is dringend wanneer de lawine haar verwoestend werk gaat beginnen. Dit is dringend wanneer men het gestrengte handelen van de Vader gaat ondervinden.

Laat men klaar en duidelijk weten dat de waarschuwingen, tussenkomsten en oproepen, bedoeld om de christenheid de onbeschrijfelijke rampen die haar wachten te laten ontgaan, niet hebben ontbroken, ook al hebben velen ze niet beluisterd.

Laten zij nogmaals weten, vooral de goeden, dat de Vader zelfs in zijn gerechtigheid, altijd door de Liefde gedreven wordt. Want God is Liefde !

God wil niet de dood van de zondaar, maar Hij wil dat de zondaar zich bekeert en leeft.

Aangezien de mensen en zelfs velen van mijn priesters de herhaalde uitnodigingen tot bekering niet hebben aanvaard en ze niet de nodige lessen getrokken hebben uit de gedeeltelijke kastijdingen, die gewild en toegelaten worden om hen tot de werkelijkheid terug te roepen, zal de goddelijke gramschap op hen losbarsten.

Zij hebben God uit hun hart verdrongen. Onnozel, onbewust zeggen zij dat er geen God is, en God zal de vruchten van hun dwaasheid en van hun hoogmoed van de aardbodem wegvagen.

Mijn zoon, bid en laat bidden, de lawine is haar neergang begonnen,

16 SEPTEMBER 1975

15. - DE GAVE VAN HET DOOPSEL

Welk is, Heer, het delen van ons priesters in het mysterie van de Menswording ?

Zoon, deze vraag heb Ik reeds onrechtstreeks beantwoord tijdens onze vorige gesprekken.

Alle christenen zijn door de genade herboren, allen zijn zij kinderen van God geworden. Dit feit is zo groots en zo verheven dat men het naar behoren moet benadrukken. Kijk, mijn zoon, in deze eeuw die zich op het stoffelijke heeft vastgepind, hecht jullie ontrouwe generatie meer belang aan uiterlijke dingen dan aan het bovennatuurlijke gebeuren van het Doopsel. Het doopsel graveert iets blijvend op het hart en de ziel van het kind voor de tijd en voor de eeuwigheid. Zij koesteren maar een hele kleine achting voor die Gave die niet verschuldigd is maar die aan de gedoopte met een goddelijke vrijgevigheid geschonken wordt.

Mijn priesters hebben zich aan die heidense kader-omlijsting met een te losse oppervlakkigheid aangepast. Hiermee wil Ik zeggen dat zij tegen dit heidendom niet hebben gereageert. Ook al verbergt dit heidendom als een dichte schaduw de kostbare gave van God voor de ogen van de gelovigen. De heersende heidense levensgewoonten verduisteren de mooiste goddelijke Werkelijkheden.

De door het Doopsel toegekende genade omvormt en verheerlijkt het hart en de ziel van wie dit Sacrament ontvangt, dat mogelijk is gemaakt door het mysterie van de Menswording. Hieruit volgt dat iedere gedoopte deelheeft aan het mysterie van de Menswording. Dit deelhebben aan de Menswording moet of zou krachtiger moeten worden met de ontwikkeling en de toename van mijn goddelijk Leven, door middel van de vereiste en noodzakelijke medewerking van een christelijke opvoeding door de ouders en door hun plaatsvervangers.

Vanaf de eerste maanden moet deze opvoeding worden begonnen. Ongelukkig genoeg is deze opvoeding vrijwel totaal in onbruik geraakt. Buiten de menselijke natuur wordt er in het kind van dit heidens volk niets meer gezien.

Mijn priesters heeft de ijverige waakzaamheid ontbroken en die ontbreekt nog steeds in dit centrale punt van het christelijk leven.

Door consequent te zijn met het geloof in dit groot mysterie hebben alle christenen deel aan het mysterie van de Menswording (en dus zoveel te meer de priesters).

Als Ik, het Woord van God, ben Mensgeworden om mijn goddelijke leven aan de mensen te kunnen meedelen, om hen te verlichten, te helpen en hen op de weg naar het eeuwige leven te brengen, dan zouden de mensen, redelijker wijze vol vreugde alle gevolgen die uit dit mysterie voortvloeien moeten aanvaarden door dit getrouw te beleven in hun dagelijks leven.

Zoon, jijzelf kunt vaststellen hoe het heidendom door alles tot min of meer luisterrijke heidense ritën te herleiden, mijn gelovigen en met hen velen van mijn priesters heeft verwijderd van de goddelijke Werkelijkheid.

CONSEQUENT MET HET DOOPSEL

En nu antwoord Ik rechtstreeks op je vraag, ook al kan je dit antwoord vinden in een vroeger gesprek.

Jullie priesters zijn geen eenvoudige christenen. Ik heb jullie uitverkoren om op aarde mijn bedienaren te zijn. Ik heb jullie gekozen als doelwit van mijn voorliefde, uitverkiezing en liefde. Ik heb jullie uit de wereld teruggetrokken. Ook al liet Ik jullie in de wereld. Opdat jullie instrumenten, medewerkers en medeverlossers zouden zijn in het verwezenlijken van het Heilsmysterie. Ik heb jullie met een waardigheid en een macht bekleed, jullie zijn hier echter

niet ten volle van bewust en wenden die waardigheid en macht zeer weinig aan om jullie dienstwerk werkdadiger te maken.

Jullie zouden met meer vastbeslotenheid streng consequent moeten zijn met jullie doopsel, vormsel en jullie en mijn priesterschap.

Zo was het voor mijn Moeder, die door haar " fiat " uit te spreken de oorzaak werd van een zo groot wonder waarvan de gevolgen het lot van de mensheid in de tijd en de eeuwigheid hebben veranderd. Zo is het eveneens voor jullie, priesters, die de woorden van de Consecratie uitspreken.. Jullie moeten geloven dat Ik, het Woord van God, in jullie handen Vlees en Bloed wordt, Ziel en Godheid.

Zo was het voor mijn Moeder : op het ogeblik waarop zij vrijwillig en bewust haar verantwoordelijkheid opnam en haar instemming gaf veroorzaakte zij de gelijktijdige tussenkomst van Mij, de Drieëne God. Zo ook veroorzaken jullie, in de Consecratie de gelijktijdige tussenkomst van de goddelijke Drieëenheid, terwijl ook mijn en jullie moeder tegenwoordig is.

FAST GELOVEN

Zoon, als de priester doordesemd en doordrongen is van dit geloof, als de priester vast gelooft in die goddelijke Werkelijkheid, die getuigt van de oneindige liefde van God, dan wordt die priester omgevormd, dan wordt zijn leven wonderbaarlijk vruchtbaar.

Door zijn handeling hernieuwt God het mysterie van de Menswording in zijn handen die niet voor niets gewijd werden. In dit mysterie van de Menswording vindt de priester de onuitputtelijke bron van de gaven van mijn barmhartig hart. Geen enkele vijandige macht kan hem weerstaan want Ik ben in hem en hij is in Mij.

Mij zoon, wij hebben samen weer een aspect behandeld van de verwaarlozing die deze ongelovige generatie tentoonspreidt.

Bemin Mij.

Tracht dag en nacht naar Mij.

Vergoed Mij met je liefde en met je geloof voor de kilte van zovelen van mijn bedienaren die Ik zozeer bemin en die Ik wil redden.

Ik zegen je.

Met jou zegen Ik ook de personen die je dierbaar zijn.

Vergeet niet dat mijn Zegen een scherm is ter bescherming en een schild ter verdediging.

17 SEPTEMBER 1975

16. - SCHADUWEN IN MIJN MYSTIEK LICHAAM

Zoon, alle ledematen in een lichaam streven harmonisch één enkel doel na : de bewaring en de groei van het lichaam zelf.

Zo is het ook in mijn mystiek Lichaam : het is redelijk dat alle leden het opperste goed van het mystiek Lichaam zouden nastreven. Dit opperste goed is het heil voor alle leden waaruit het Lichaam is samengesteld. Het feit dat die leden vrij en intelligent zijn, bij machte om goed en kwaad te onderscheiden en te willen, vormt een reden te meer opdat allen streven naar het gemeenschappelijk goed. En toch is dit niet zo.

Verleid en bedrogen verbreken vele leden de harmonie van het Lichaam waarvan zij deel uitmaken. Zij jagen halsstarrig het kwaad na en schaden zo niet alleen zichzelf maar ook alle andere leden van het Lichaam. Als die leden bovendien priesters zijn vernietigen zij de innerlijke samenhang van het Lichaam. De schade voor henzelf en voor de gehele christelijke gemeenschap kan niet worden berekend.

In mijn Kerk moeten alle priesters dapper streven naar het gemeenschappelijke heil voor alle zielen. Voor dit grote doel werden zij, zonder enige uitzondering, geroepen. In mijn Kerk is er geen onderscheid in het doel. Het doel is voor alle leden uniek. Voor mijn priesters is het doel op een bijzondere manier uniek : zielen redden, zielen redden, zielen redden.

De laatste priester (laatste bij manier van spreken omdat hij de eerste kan zijn zoals de heilige pastoor van Ars : laatste én eerste) de laatste onder de priesters die zijn leven verteert in de offerande van zichzelf in het heilig Misoffer, in éénwording mét Mij, voor het Aanschijn van mijn Vader, is zelfs groter dan vele hoogwaardigheidsbekleders die dit niet altijd doen. Vele leden van mijn mystiek Lichaam zijn verschrikkelijk verziekt door eigenwaan, hoogmoed en wellust. In mijn mystiek Lichaam oefenen vele priesters een vak uit, derhalve veel meer bekommerd om hun profijt dan om het heil der zielen. Vele priesters zijn trots op hun " het weten aan boord te leggen ", namelijk trots op hun sluwheid. Zij vergeten dat hun kunst van "het weten aan boord te leggen " , vaak ook als dit niet altijd het geval is de kunst is van het liegen : het is de sluwheid en de arglistigheid van Satan.

Laat jullie taal eenvoudig zijn en oprecht : ja als het ja is, neen als het neen is. De waarheid spreken is de barmhartige naastenliefde beoefenen.

NIET HUN WOORDEN

In de Kerk zij er priesters die zichzelf prediken. Zij zoeken de aandacht van de luisteraars te trekken om ze naar zichzelf te richten door hun gekunstelde taal, hun elegante stijl en door honderd andere middelen.

Het is waar dat mijn Woord uit zichzelf werkdadig is, maar dat is geldig voor mijn Woord, niet voor hun woorden.

Alvorens mijn Woord te verkondigen moet het gelezen, overwogen en verteerd en verwerkt worden. Pas dan mag het gegeven worden in nederigheid en eenvoud.

Er zijn in mijn mystiek Lichaam infectiehaarden, etterende wonden. Er zijn in de seminaries besmette mensen die hun infectie doorgeven aan hen die morgen mijn bedienaren moeten zijn : wie kan hiervan het kwaad schatten ?

Als in een kliniek of in een gemeenschap een besmettelijke ziekte uitbreekt dan brengt men hierin met grote spoed verbetering : met onderzoek en afzondering, met krachtige en onmiddellijke maatregelen. In mijn mystiek Lichaam zijn heel wat ernstiger kwalen uitgebroken

en er is berusting net of er niets aan de hand is. Geen ongerechtvaardigde vreesachtigheid, angstvalligheid noemt men dat.

Maar liefde is het niet, barmhartige naastenliefde is het niet . . . toelaten dat kwalen verspreid worden die de zielen in het verderf storten.

Zij doen overdreven beroep op de barmhartigheid van God, net of de Barmhartigheid en de Gerechtigheid niet hand in hand gaan . . . Wie bekleed is met verantwoordelijkheid en handelt met rechtschapenheid mag zich niet bekommeren om de gevolgen wanneer het er om gaat het kwaad te stoppen.

Zoon, wat moet er vervolgens nog gezegd worden over zovele van mijn priesters, over de totaal onverantwoorde wijze waarop zij de meest kiese taken vervullen zoals dit van het godsdienstondericht in de scholen ? Ik ben het ermee eens dat het niet ontbreekt aan goede gevormde en gewetensvolle priesters, die hun plicht naar best vermogen volbrengen. Maar naast de goeden hoevele oppervlakkigen, onnozel-onbewusten, zelfs verdorvenen ! In plaats van goed, doen en deden zij onmetelijk kwaad aan de jongeren die het zozeer nodig hebben om moreel en geestelijk te worden geholpen.

Voor deze priesters van Mij begrip opbrengen mag hun te grote vrijheden niet rechtvaardigen.

EEN EIGEN KLEDING

Van hogerhand werden richtlijnen uitgevaardigd betreffende de kleding van mijn priesters. Ook al leven mijn priesters in de wereld, zij worden onderscheiden van de wereld. Ik wil mijn priesters onderscheiden van de leken, en dit niet alleen door hun volmaakter geestelijk leven maar ook door een eigen kleding.

Hoeveel schandalen op dit gebied ! Hoeveel misbruiken ! Hoeveel bijkomende gelegenheden tot zonde ! Hoeveel bijkomende zonden !

Welke ontoelaatbare inschikkelijkheid vanwege hen die de macht hebben om wetten af te kondigen, hebben zij met die macht ook niet de plicht om die wetten te doen eerbiedigen ? Waarom gebeurt dit niet ?

Ik weet het, de onaangenaamheden zouden niet gering zijn. Maar heb Ik ooit iemand een gemakkelijk, comfortabel leven, vrij van onaangenaamheden beloofd ?

Vreest men misschien dat ze zich dan nog losbandiger zouden gedragen ? Neen mijn zoon, het is de verslapping die doet afglijden naar een nog grotere verslapping.

De bedienden van de staat, van de militaire organismen kleden zich in hun uniform. Velen van mijn priesters schamen zich over hun kleding, overtreden de voorschriften en wedijveren in behaagzucht met de wereldse mensen.

Hoe zou Ik zoon niet in liefde hieronder lijden ?

Wie niet getrouw is in het kleinere is het ook niet in het grotere.

Wat vervolgens zeggen over de manier waarop door zovele priesters mijn Sacramenten worden toegediend ? De biechtstoel wordt betreden in hemdsmouwen en soms zonder hemd, zonder stoel . . . Als een familie van aanzien moet worden bezocht kleedt men zich met een jaquetjas, maar het huis van God is heel wat meer hoogstaand dan welke belangrijke familie ook.

Ook de soutane is voorgeschreven bij de uitoefening van het eigenlijke bedieningswerk : de bijstand van de zieken, het onderricht in de scholen, het bezoek in de hospitalen, het celebreren van de heilige Mis, het toedienen van de sacramenten. Wie draagt ze nog, zijn soutane ?

Dat, mijn zoon, is een gebrek aan tucht die naar anarchie zweemt.

Wat te zeggen over zovelen van mijn priesters die de tijd niet vinden om te bidden, drukdoende als ze zijn in zovele nutteloze activiteiten, zelfs als deze schijnbaar heilig zijn ? Nutteloze activiteiten omdat zij beroofd worden van hun ziel, omdat ze beroofd worden van

mijn Tegenwoordigheid. Waar Ik niet ben is er geen geestelijke vruchtbaarheid. Zovele priesters echter vinden wel de tijd om immorele en pornografische filmen te gaan bekijken onder het voorwendsel dat kennis nodig is om zich een idee te vormen.

Deze rechtvaardiging is satanisch.

De heilige priesters die zich nooit dergelijke onzedelijkheden veroorloven zouden niet bij machte zijn om de zielen de juiste richting te wijzen en de juiste raad te geven ?

DE PLICHT OM TE GEHOORZAMEN

Ziedaar waar wij aan toe zijn . . . Maar er is nog erger.

Ik, mijn zoon, Ik heb de Kerk opgericht als hiërarchische Kerk, en dat men niet zegge dat de tijden veranderd zijn en dat men derhalve alles moet veranderen. In mijn Kerk zijn er kardinale punten die met de evolutie van de tijden niet kunnen veranderen. Het principe van gezag, de plicht om te gehoorzamen : dat kan nooit worden veranderd.

De manier waarop het gezag wordt uitgeoefend kan veranderd worden, het gezag echter zal niet afgeschaft kunnen worden.

De vaderlijkheid, vereist in de hogere sferen, mag nooit worden verward met zwakheid ! De vaderlijkheid sluit beginselvastheid niet uit, integendeel ze vereist beginselvastheid.

Mijn zoon, waarom Ik een gedeelte van de talrijke kwalen die mijn Kerk teisteren in het licht heb willen stellen ? Dit heb Ik gedaan om mijn priesters hun verantwoordelijkheden voor ogen te houden. Ik wil dat zij in zichzelf keren om een waarlijk heilig leven te leiden. Ik wil hun bekering, omdat Ik ze zo bemin. Dat zij weten dat hun gedrag voor vele zielen een oorzaak is van ergernis en van ondergang.

Het is niet billijk dat men misbruik maakt van de Liefde van God, door zich toe te vertrouwen aan zijn Barmhartigheid terwijl men zijn Gerechtigheid vrijwel overal negeert.

Zoon, Ik heb je reeds vele malen gezegd dat de lawine reeds is losgekomen. Slechts een oprechte terugkeer tot het gebed en de boetedoening zou de gramschap van de Vader nog kunne bedaren en de rechtvaardige en logische gevolgen afremmen van zijn Gerechtigheid ook al is die steeds gedreven door de Liefde.

Dit heb Ik je willen zeggen omdat Ik van mijn " waterdruppeltje dat naar beneden valt " een werktuig voor het plan van mijn Voorzienigheid wil maken.

Ik zegen je O zoon. Bemin Mij, bid, breng Mij eerherstel en schadeloosstelling met je liefde voor zoveel kwaad dat mijn Kerk teistert.

OOK ZOVEEL GOED

Het is wel degelijk waar dat er in mijn Kerk ook zoveel goed is. Wee ! als dit niet zo was ! Maar Ik ben niet gekomen voor de rechtvaardigen, zij hebben het niet nodig. Ik ben gekomen voor de zondaars : dezen wil Ik, dezen moeten gered worden !

Om die reden heb Ik de vinger gelegd op enkele van de talrijke wonden en kwetsuren, oorzaak van het verlies van zielen. Er wordt gezegd dat men niet naar de hel gaat. Ofwel loochend men de hel, ofwel wordt er beroep gedaan op de Barmhartigheid van God die niemand naar de hel kan sturen.

Het is niet omdat deze ketterijen en deze dwalingen bestaan dat de hel ophoudt te bestaan. Het is niet hiermede dat vele onboetvaardigen, zelfs priesters, het hel ontgaan . . .

18 SEPTEMBER 1975

17. - IK BEN MIDDEN ONDER JULLIE

Zoon, in mijn voorgaande uiteenzetting zijn er vele toespelingen op mijn Tegenwoordigheid onder jullie. Vandaag wil Ik nogmaals je aandacht vestigen op deze goddelijke Werkelijkheid. Uit deze Werkelijkheid van mijn Tegenwoordig zijn onder jullie kunnen onschatbare gaven worden geput voor zowel het geestelijke en eeuwige leven als voor het materiele en aardse leven.

Ik, Jezus, eeuwig Woord van God, sinds altijd geboren uit de Vader, in de volheid van de tijden Mens geworden in de maagdelijke schoot van mijn zeer heilige Moeder, die ook jullie barmhartige Moeder is, Ik ben glorievol Tegenwoordig aan de rechterzijde van de Vader, in de glorie van het Paradijs. Ik ben werkelijk Tegenwoordig met Lichaam, Bloed, Ziel en Godheid in al de geconsacreerde Hosties ter wereld. Tot het einde van de tijden ben Ik en zal Ik midden onder jullie Tegenwoordig zijn.

Hoe komt het toch dat velen onder jullie zich niet afvragen waarom Ik midden onder de mensen Tegenwoordig ben ? Waarom Ik midden onder jullie heb willen blijven ? Ook al wist Ik sinds altijd zeer goed hoe de mensen Mij zouden behandelen

Want ook als de haat, de beledigingen, scheldwoorden en kilte Mij nooit hebben ontbroken, ook de edelmoedige zielen die Mij schadeloos stellen voor het kwaad van de goddelozen hebben Mij niet ontbroken, en zullen Mij nooit ontbreken.

Waarom, mijn zoon, Ik Tegenwoordig ben in deze wereld heeft slechts één antwoord: Liefde.

MIJN WOORD.

Hoe Ik mijn Tegenwoordig zijn in mijn mystiek Lichaam verwezenlijk ?

Allereerst door de gave van mijn Woord.

Ik heb dit Vaderlijk erfdeel, dit geestelijk deposito van mijn Woord, dat een Woord van leven en waarheid is, aan de Kerk toevertrouwd. Met de bijstand van de Heilige Geest heb Ik deze schat bewaard. Ik ben de Waarheid, de Weg naar wie mijn Kerk alle zielen vol zekerheid kan verwijzen zonder enig risico van dwaling.

In de loop der jaren zijn de aanvallen op Mij, Woord van God, onophoudelijk en wreedaardig geweest. Ketteren, schijn-meesters en leugenaars ononderbroken opgehitst door de Kwade hebben alles in het werk gesteld om Mij, Weg, Waarheid, Leven, om Mij, Woord van God van de aardbodem weg te vagen.

Te vergeefs echter.

Vervolgens heeft deze materialistische eeuw eveneens geen enkel middel, geen enkele poging onbenut gelaten om Mij te vernietigen. Sekten, atheïstische partijen, verdorven filosofische stromingen beogen de vernieling van de meest verheven geestelijke waarden van ware beschaving.

Maar is het dan mogelijk dat de mensen een zo kort geheugen hebben dat zij zich de tragische geschiedenis van deze eeuw die hun eigen geschiedenis is niet meer herinneren ?

Wat uiterst pijnlijk is is het feit dat velen van mijn priesters in plaats van zich nederig toe te vertrouwen aan het onfeilbaar Leergezag van mijn Kerk, zich vol eigenwaan als meesters opwerpen en zich hebben geassocieerd met de vijanden van de Waarheid, zich hebben verantwoordelijk gesteld voor de verspreiding van niet weinige ketterijen tot grote schade voor de zielen.

Waarom zoveel van mijn priesters zich samen met Satan opwerpen tot promotoren van zoveel schade voor de zielen ? De hoogmoed verblindt. Inderdaad de hoogmoed verblindt werkelijk.

MIJN STEDEHOUDER.

Ik ben midden onder jullie, zoon, in de persoon van mijn Stedehouder.

Aan hem is alle macht gegeven om de schapen en de lammeren te weiden.

Wie hem bemint, bemint Mij.

Wie niet naar hem luistert, luistert niet naar Mij.

Wie hem bestrijdt, bestrijdt Mij

Dag na dag beklimt hij zijn Calvarië. Maar velen merken het niet. Hij stort tranen voor zijn zonen die tot verscheurende wolven worden, die een slachting aanrichten onder zijn kudde.

Zoals Ik is ook hij een doelwit geworden van beschimping, haat en bestrijding. In deze sombere uren waarin de mensenzee zeer woelig is en het doffe kolken van de golven een voorteken is van de naderende woeste storm, staat hij aan het roer van mijn bootje.

Mijn zoon, het is noodzakelijk dat jullie dichtbij mijn Stedehouder, dichtbij de zoete Christus op aarde, blijven. Het is noodzakelijk hem met het gebed en het opofferen van het eigen lijden te ondersteunen.. Het is noodzakelijk hem te beminnen en te doen beminnen.

Al wat hem ten goede of ten kwade wordt gedaan, wordt aan Mijzelf gedaan. Het is noodzakelijk dat hij tegen de zo veelvuldige duivelse kuiperijen van zijn vijanden wordt verdedigd.

Ik ben in hem

Ik ben in mijn Kerk Tegenwoordig in zijn persoon.

DE EUCHARISTIE.

Zoon, in mijn Kerk ben Ik ook Tegenwoordig in het mysterie van de Liefde en van het Geloof. Ik bedoel in het mysterie van de Eucharistie.

Ik ben in de Eucharistie werkelijk Tegenwoordig met Lichaam, Bloed, Ziel en Godheid.

Als dit Tegenwoordig zijn in heel haar goddelijke, zeer verheven en wonderbare Werkelijkheid door al mijn priesters geloofd, doorvoeld, beleefd werd dan zou dit Tegenwoordig zijn zich omvormen tot een zodanige dessem van zuivering dat mij priesters uit eigen kracht snel het gelaat van mijn Kerk konden omvormen en zelfs onvoorstelbare genaden en mirakelen ontrukken aan mijn barmhartig Hart.

Maar ongelukkig genoeg : zij die vast geloven zijn weinig talrijk. Er zijn er niet weinigen die in mijn eucharistisch Tegenwoordig zijn helemaal niet geloven

Terecht heeft mijn Stedehouder herhaaldelijk gesproken van een geloofscrisis, oorzaak en oorsprong van talloze kwalen.

WAAR ER GELEDEN WORDT

Er bestaat een vierde vorm van mijn Tegenwoordig zijn op aarde. Ik ben werkelijk Tegenwoordig in mijn heiligen. Heiligen zijn zij die leven van mijn goddelijk Leven.

In mijn heiligen die met de grootste volharding de moeilijkste veroveringen van de christelijke deugden nastreven ben Ik werkelijk Tegenwoordig

Ook in de lijdenden ben Ik werkelijk Tegenwoordig. Overal waar er lijden is ben Ik.

Vervolgens ben Ik Tegenwoordig in de slachtoffer-zielen. In de schachtoffer-zielen vind Ik

mijn welbehagen, mijn vreugden. Zij vergoeden Mij overvloedig voor de beledigingen en beschimpingen, de godslasteringen en de heiligschennissen van hen die Mij niet beminnen.

Zij vormen de geneugten van mijn Vader.

Het zijn de slachtoffer-zielen die de gramschap van mijn Vader hebben gematigd, hebben tegengehouden.

Die gramschap van mijn Vader werd veroorzaakt door de talrijke ongerechtigheden van deze verdorven generatie, die in plaats van haar dorst te lessen aan de bron van levend water er hevig naar verlangt haar dorst te lessen aan het stinkende en modderige water van met ziekteverwekkende uitwasemingen verzadigde moerassen.

Mijn zoon bemin Mij, alleen Mij. Met je liefde, met je geloof en met je offerande.

Ik zegen je. Mét jou zegen Ik de personen voor wie je dagelijks bidt.

19 september 1975

18. - HET ZOU VOLSTAAN DAT ZIJ HUN OGEN OPSLAAN

Zoon, waartoe dienen, roem, eer, achting, rijkdom en gezondheid, voorspoed, talent en cultuur, als uiteindelijk de ziel ten onder gaat ?

Voor vele zielen van goede wil werden deze woorden tot de drijfveer voor een radicale wedergeboorte of bekering. Deze uitnodiging tot bekering, Mijn uitnodiging, kan de zielen, na ernstig en rijp overleg, voeren naar de verovering van heldhaftige deugden, naar het verwerven van de volmaaktheid en de heiligheid. Deze vermaning tot bekering, Mijn vermaning, kan vele zielen, na een ernstige meditatie, brengen tot de ontdekking van die kostbare edelsteen waarover Ik in de parabel spreek. Die kostbare edelsteen waarvoor het de moeite loont om door een vastberaden onthechting aan de valse goederen en gevoelens van deze wereld radikaal met de zonde te breken. Om Mij te volgen op de weg van Calvarië, om als beloning in het huis van mijn Vader een onbederfelijke kroon van eeuwige glorie te ontvangen.

Zoon, de ziel in staat van zonde is als de steen die vanuit de hoogte krachtens de natuurwet van de zwaartekracht naar beneden stort en in zijn val in gewicht en snelheid toeneemt. De ziel in staat van zonde stort naar beneden, en in haar val vergroot ze het gewicht van haar zonden en begeerten. Welke natuurwet kan de val van een steen die vanuit de hoogte naar beneden stort wijzigen en omkeren ? Welke natuurwet kan het naar beneden vallen omzetten in een stijgen naar boven ? Geen enkele natuurwet kan dit mirakel volbrengen. Enkel een wet van hogere orde kan dit doen.

Alleen Ik ben de bovennatuurlijke wet, te weten de bovennatuurlijke kracht, die de zondaar in zijn rampzalige neerstorten in de afgrond kan tegenhouden en zijn neerwaartse baan kan omkeren in een stijgen naar de hoogte, naar het Leven.

Dat is het wat Ik het vurigst verlang met alle zondaars te doen, en heel in het bijzonder met mijn priesters die door de begeerlijkheid van de geest en van de zinnen door het Kwade worden meegesleurd. Het zou volstaan als zij hun ogen zouden opslaan naar Mij, de Gekruisigde, mijn barmhartig Hart zouden aanroepen en Mij naar het voorbeeld van Petrus zouden vragen: " Heer, red mij, want ik verdrink in de golven ".

Ja, mijn zoon, hoe haastig zou Ik zijn om ze mijn Hand toe te steken, om ze in veiligheid te brengen !

IK BEMIN DE ZIELEN

Geef jij je rekenschap van de tragische toestand van velen van mijn priesters die met grote stappen op weg zijn naar de eeuwige verdoemenis van hun ziel ? Kan er op aarde een grotere, een meer afschuwelijke tragedie bestaan dan deze ? Kan er een duivelser bedrog bestaan dan dit ?

Heden ten dage wordt dit bedrog verspreid door schijn-meesters die bevestigen dat de hel niet bestaat. Dat de goddelijke Barmhartigheid nooit de eeuwige verdoemenis van een ziel kan toelaten. Zij die deze ketterijen en dwalingen verspreiden zouden de goddelijke Gerechtigheid willen afschaffen, hoewel zij nochtans moeten weten dat de Barmhartigheid en de Gerechtigheid in Mij één zijn, niet kunnen worden onderscheiden, omdat zij in Mij één en hetzelfde zijn.

Zoon, Ik ben het Licht dat in deze wereld is gekomen. Het Licht dat schijnt in de duisternis maar door de duisternis niet wordt aangenomen.

Ik bemin de zielen. Ik wil het heil van de zielen. Hiertoe ben Ik gekomen. Maar Ik heb jullie medewerking nodig. Jullie zijn mijn ledematen, en alle ledematen van een Lichaam streven naar eenzelfde uniek doel.

Ik heb jullie nodig opdat het mysterie van het Heil zich ten volle zou vervullen, zou worden voltooid en aangevuld. Jullie moeten naar mijn Voorbeeld, naar het voorbeeld van mijn allerheiligste Moeder, naar het voorbeeld van de martelaren en van de heiligen jullie kruis edelmoedig omhelzen en Mij volgen. Als het kruis jullie nogal zwaar lijkt, weet dan dat Ik in jullie ben om er het gewicht van te verzachten.

Zoon, Ik heb het je al gezegd en Ik herhaal het : het dragen van dit kruis is een plicht van gerechtigheid en van barmhartige naastenliefde, niemand kan er zich aan onttrekken, allerminst jullie, mijn bedienaren.

Vrees niet, Ik ben het die je leid. Ga jij vooruit, ga niet achteruit en wees onbezorgd.

Zij echter hebben mijn Evangelie afgewezen. Zij hebben mijn Waarheid verdraaid. Aan de slachtoffer-zielen tot wie Ik gesproken heb, in wier woorden Ik het zegel van mijn genade heb gelegd, hebben zij geen geloof gehecht. Aan alles hebben zij weerstand geboden.

Aan de slachtoffer-ziel Maria Valtorta heb Ik een wonderbaar oeuvre gedictieerd. Van dit oeuvre ben Ik de Auteur. Jijzelf hebt je rekenschap kunnen geven van de woede-uitvallen van Satan omtrent dit oeuvre. Jij hebt de weerstand vastgesteld die vele priesters tegen dit werk bieden. Als deze boeken echter niet alleen gelezen werden maar tevens bestudeerd en overwogen, zou het een onmetelijk goed brengen aan zovele zielen. Deze boeken zijn de bron van een ernstige en stevige cultuur.

Maar boven dit oeuvre waaraan in de herboren Kerk een groot succes wordt voorbehouden, verkiezen zij de vuile geschriften van zovele tijdschriften en boeken van waanwijze theologen.

Zoals altijd zegen Ik je. Bemin Mij.

22 SEPTEMBER 1975

19. - DE GEMEENSCHAP DER HEILIGEN

Zoon, Ik heb je herhaaldelijk gezegd dat Ik de Liefde ben. Waar de Liefde is ben Ik.

Ik ben de oneindige, eeuwige, ongeschapen Liefde, op de aarde gekomen om de mensheid, die de haat aan God had ontrukkt, weer met God te verzoenen en te verenigen.

Van nature streeft de Liefde naar eendracht, zoals de haat van nature naar verdeeldheid streeft.

Wij zijn Drie, maar de oneindige Liefde verenigt ons zo innig in Eén enkele, in een enkel natuur, één enkel wezen, één enkele wil.

De Liefde heeft Mij, het eeuwige Mensgeworden Woord van God, ertoe gebracht om Mij te slachtofferen opdat het voor de mens mogelijk zou worden om zich in Mij met God te verenigen en om mét Mij één enkel wezen te vormen, zoals Ik één enkel wezen ben met mijn Vader die Mij heeft gezonden.

Zoon, al sinds meer dan honderd jaar omhult het materialisme als een duistere en dichte schaduw een groot gedeelte van de mensheid. Ook in mijn mystiek Lichaam, te weten in het hart en de ziel van vele gelovigen en priesters, heeft het materialisme het dogma van de Gemeenschap der Heiligen verduisterd, dogma dat een grandioze, geestelijke Werkelijkheid is, levend en waarachtig en werkdadig zowel in de Hemel als op de aarde.

Er zijn geen juiste woorden, geschikt om de grootheid, de macht en de werkdadigheid van de Gemeenschap der Heiligen, sprankelend van liefde en leven, uit te drukken. Er bestaan in de menselijke taal geen woorden die bij machte zijn om de onzichtbare en geheimzinnige uitwisseling te doen begrijpen die vertrekt vanuit haar middelpunt: vanuit mijn barmhartig Hart.

De zielen die dat begrepen hebben zijn zeldzaam. Even zeldzaam zijn ook de priesters die, boven het abstract geloven uit, mét de gelukzaligen van het Paradijs, mét de zielen in afwachting in het vagevuur en mét hun strijdende broeders op aarde in deze Gemeenschap der Heiligen werkdadig leven.

De dood maakt, in tegenstelling met de heersende vooroordelen, geen einde aan de activiteit van de zielen. De dood die beter en juister " overgang " moet genoemd worden, is een overgang van de tijd naar de eeuwigheid, een overgaan dat geen einde stelt aan de activiteit van de ziel, noch in het goede, noch in het kwade.

DE FAMILIE VAN GOD

In welke familie ook, gewijd aan de liefde, werkt ieder familielid mee aan het gemeenschappelijk welzijn, ontvangen en gegeven goederen uitwisselend in een harmonieuze gemeenschap.

In de grote Familie van alle kinderen Gods die ofwel strijden op aarde ofwel in afwachting zijn in het vagevuur ofwel gelukzalig in het Paradijs is dit ook zo en wel in een verhevener mate.

Met de bedoeling de goddelijke vruchten steeds rijkelijker te doen worden is het daarom noodzakelijk precieze ideeën te hebben in het geloof in deze goddelijke en menselijke Werkelijkheid die voortvloeit uit mijn Slachtoffering op het Kruis.

Het is noodzakelijk vast te geloven in het dogma van de Gemeenschap der Heiligen. Het is noodzakelijk dat de priesters wanneer zij spreken over de Familie van de kinderen van God goed belichten, benadrukken dat tot deze Familie alle heiligen behoren te weten de pelgrims op aarde, de zielen die afwachten in het vagevuur en de gerechten in het Paradijs. Het is

noodzakelijk dat de priesters (waarvan er velen bijna uitsluitend de nadruk leggen op de sociale problemen en terecht de ten nadele van hun strijdende broeders begane onrechtvaardigheden betreuren) niet langer, zoals nu vrijwel altijd gebeurt, de grootste onrechtvaardigheden, bedreven ten nadele van hun broeders in het vagevuur, vergeten. Een dergelijke zeer zware vergetelheid en verzuim veronderstelt dat niet wordt geloofd aan het vagevuur ofwel dat niet wordt geloofd aan het verschrikkelijke lijden waaraan de zielen in het vagevuur zijn onderworpen. De nood aan hulp van de zielen die afwachten in het vagevuur is heelwat groter dan de nood aan de hulp van de menselijke schepselen die op aarde het meeste lijden.

Bovendien is jullie plicht van barmhartige naastenliefde en van gerechtigheid jegens de zielen in loutering veel gebiedender in de mate waarin er dikwijls zielen in het vagevuur zijn die lijden door de schuld van jullie slechte voorbeelden die jullie tot medeplichtigen van hen maken in het kwaad of in de gelegenheid tot zonde.

Als het geloof niet werkdadig is, is het geen geloof.

HET LEVEN GAAT VERDER.

Mijn zoon, het is noodzakelijk om klaar en duidelijk te verkondigen dat het leven aan de andere zijde van het graf verder gaat.

Zij allen die jullie in het teken van het geloof zijn voorafgegaan, of zij nu in het vagevuur zijn of in het Paradijs, beminnen jullie nog en dit met een zuiverder en vuriger liefde. Zij zijn beziel met een groot verlangen om jullie te helpen in het te boven komen van de zware beproevingen van het leven, om jullie, zoals zij dit reeds deden, de grote aankomstlijn, het doel zelf van het leven, te helpen overschrijden. Zij kennen heel goed alle gevaren en valstrikken die jullie zielen belagen.

Maar hun hulp aan jullie is in grote mate afhankelijk van jullie vrije wil en geloof om jullie in gebed en vertrouwen in hun doelmatige voorspraak bij God en bij de zeer heilige Maagd, tot hen te wenden.

Als de priesters en de gelovigen beziel zijn met een springlevend geloof en bewust zijn van de onuitputtelijke bronnen van genade, van bijstand en van gaven die zij kunnen bemachtigen uit dit dogma van de Gemeenschap der Heiligen, zullen zij hun macht over de krachten van het kwaad zien verhonderdvoudigen.

Mijn grote Familie heb Ik verrijkt met een onpeilbare rijkdom en macht. Ik smeed die Familie aaneen met de onoverwinbare kracht van een oneindige en eeuwige Liefde.

ONGEBRUIKTE HULPBRONNEN

Laten mijn Priesters met eenvoudige en klare woorden de gelovigen onderrichten, ze verzekeren dat de broeders die op aarde reeds hun tijdelijk leven hebben voltooid niet van jullie zijn gescheiden, niet ver van jullie verwijderd zijn.

Zeg dat zij niet dadeloos en niet passief zijn tegenover jullie maar dat zij in een nieuw volmaaktere levenstaat jullie nabij zijn, beminnen. In de mate en in de verhouding van hun bereikte volmaaktheid nemen deze broeders deel aan al de wederwaardigheden van mijn mystiek Lichaam.

Ik herhaal dat zij jullie vrijheid niet kunnen uitschakelen maar dat zij door jullie geloof en aanroepingen hiertoe aangezocht jullie in de strijd tegen de Kwade nog meer nabij zijn en zullen zijn. Zij kijken naar jullie, volgen jullie en komen tussenbeide in de mate die jullie zelf bepalen door vrij geloof en wil.

Mijn zoon, welke onmetelijke schatten heeft mijn Vader niet voor jullie voorbeschikt !
Welke onmetelijke en ongebruikte hulpbronnen ! Welke mogelijkheden voor het goede die
jullie in het ijle laten vallen !

Jullie bevestigen te geloven maar zijn zeer weinig konsekvent in het geloof dat jullie
beweren te belijden.

Ik zegen je. Bemin Mij !